

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu

Oddělení stavebního řádu

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

Naše č. j.:

KUJCK 36659/2021

Sp. zn.:

OREG/143978/2020/jibu

Vyřizuje:

Ing. Jiří Bürger

Telefon:

386 720 332

Datum:

28. 4. 2021

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA R O Z H O D N U T Í

Výroková část

Krajskému úřadu - Jihočeskému kraji, odboru regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu (dále také „krajský úřad“), jako odvolacímu správnímu orgánu dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, ve vazbě na § 89 odst. 1 a § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, byla dne 27. 11. 2020 předána MěÚ Vimperk, odborem výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“), dvě odvolání proti rozhodnutí č. j.: MUVPK-VÚP 35726/20-STE ze dne 9. 9. 2020, spis. zn.: 4340/2020. Jednalo se o odvolání obce Kubova Huť, IČO: 005 83 057, Kubova Huť 22, 385 01 Vimperk, ze dne 23. 9. 2020 a o odvolání Ing. Jiřího Caise, bytem Pivovarská 111/28, 385 01 Vimperk, doručovací adresa: Kubova Huť 63, 385 01 Vimperk, rovněž datované dnem 23. 9. 2020. Odvoláními napadeným rozhodnutím č. j.: MUVPK-VÚP 35726/20-STE ze dne 9. 9. 2020 vydal stavební úřad podle § 79 a 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „stavební zákon“), a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb. o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění účinném do 19. 4. 2018, rozhodnutí o umístění stavby ozn.: „Rodinný dům na poz. parc. KN č. 32/15 – ostatní plocha, jiná plocha, v k. ú. Kubova Huť, obec Kubova Huť“.

Krajský úřad – Jihočeský kraj, odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, přezkoumal v odvolacím řízení odvoláním napadené rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 37726/20-STE, které vydal stavební úřad MěÚ Vimperk, v rozsahu dle § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „správní řád“), a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se odvoláním napadené rozhodnutí stavebního úřadu MěÚ Vimperk ze dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 35726/20-STE r u š í a věc se vrací k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně.

Účastníkem odvolacího řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu je MUDr. Jaroslava Brázdová, nar. 9. 4. 1947, bytem Nad Ondřejovem 992/18, 140 00 Praha 4, zast. MUDr. Otakarem Brázdou, CSc., nar. 24. 10. 1932, bytem Nad Ondřejovem 992/18, 140 00 Praha 4.

Odůvodnění:

Spolu s uvedenými odvoláními byl Krajskému úřadu – Jihočeskému kraji, odboru regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, coby příslušnému odvolacímu správnímu orgánu (dále jen „odvolací orgán“), předložen veškerý spisový materiál vedený v dané věci příslušným správním orgánem prvního

stupně, ze kterého vyplývá následující skutkový stav a rozhodné skutečnosti. Odvolací orgán přitom musí poznamenat, že s ohledem na to, že žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby byla podána již dne 24. 11. 2014, tak při přezkumu odvoláními napadeného rozhodnutí postupoval dle znění zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), účinného do 31. 12. 2017 (viz legislativní zkratka „stavební zákon“). K 1. 1. 2018 sice nabyl účinnosti zákon č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, nicméně v souladu s Čl. II, bodem 10, tohoto zákona „Přechodná ustanovení“, správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů, to znamená, že v daném případě bylo důvodné postupovat dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2017. S účinností zákona č. 225/2017 Sb. přitom došlo i k novele zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nicméně s ohledem na Čl. XLI, bod 1, zákona č. 225/2017 Sb. „Správní řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.“, bylo důvodné postupovat i v případě zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, dle znění účinného do 31. 12. 2017 (viz legislativní zkratka „správní řád“).

Průběh řízení před správním orgánem prvního stupně (stavebním úřadem):

Dne 24. 11. 2014 byla ke stavebnímu úřadu podána MUDr. Jaroslavou Brázdovou (dále také „žadatelka“) žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby ozn.: „RD Kubova Huť č. p. 32/15“ spolu s přílohami. Rozsah stavby byl vymezen stavebním úřadem na základě předložené dokumentace pro vydání územního rozhodnutí takto: rodinný dům, žumpa, instalační přípojka elektro, dešťová kanalizace a zpevněná plocha cca 20 m², včetně přístupového chodníku, s poznámkou, že vodovodní přípojka bude řešena samostatně. Na základě žádosti oznámil stavební úřad opatřením ze dne 25. 11. 2014 zahájení územního řízení o umístění stavby ozn.: „Rodinný dům na poz. parc. KN č. 32/15 v k. ú. Kubova Huť“, a protože upustil od ústního jednání, tak mj. stanovil, že námitky mohli účastníci územního řízení uplatnit do 15 dnů od doručení oznámení. Dne 11. 12. 2014 reagovala na oznámení o zahájení územního řízení PhDr. Jitka Götzová, původně bytem Kubova Huť č. e. 1, 385 01 Vimperk, jako tehdejší účastník územního řízení, coby v té době vlastník „sousedního“ pozemku p. č. 33/1 v k. ú. Kubova Huť, nesouhlasem se zamýšlenou stavbou rodinného domu na p. p. č. 32/15. Dne 23. 12. 2014 vydal stavební úřad územní rozhodnutí č. j.: VÚP 26714/14-KLI-1851/14, kterým rozhodl o vydání rozhodnutí o umístění stavby: „Rodinný dům na poz. parc. KN č. 32/15 v k. ú. Kubova Huť“, v uvedeném rozsahu. Proti územnímu rozhodnutí byla podána dvě odvolání, a to obce Kubova Huť ze dne 15. 1. 2015 a PhDr. Jitky Götzové ze dne 16. 1. 2015. Krajský úřad – Jihočeský kraj, tehdejší odbor regionálního rozvoje, územního plánování, stavebního řádu a investic, jako příslušný odvolací orgán, po přezkoumání odvoláními napadeného územního rozhodnutí č. j.: VÚP 26714/14-KLI-1851/14 ze dne 23. 12. 2014 rozhodl tak, že je podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Důvodem pro to byl postup stavebního úřadu předcházející vydání územního rozhodnutí a dále jeho posuzování souladu stavebního záměru s prováděcími vyhláškami stavebního zákona s tím, že je nutné dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem, odpovídalo okolnostem daného případu a aby skutkový stav vycházel ze situace, o níž nejsou důvodné pochybnosti. Rozhodnutí o odvolání č. j.: KUJCK 27498/2015/OREG ze dne 20. 4. 2015, sp. zn.: OREG/13656/2015/jibu, nabylo právní moci dne 23. 4. 2015, přičemž spisový materiál byl stavebnímu úřadu vrácen dne 12. 5. 2015.

Stavební úřad po vrácení spisového materiálu vyzval dne 8. 6. 2015 MUDr. Jaroslavu Brázdovou, aby do 30. 6. 2015 za účelem nového projednání věci „odstranila zjištěné vady podání v uvedené věci“ a žádost o vydání požadovaného územního rozhodnutí doplnila „o upravenou dokumentaci s ohledem na právní názor Krajského úřadu v odůvodnění jeho rozhodnutí č. j. KUJCK 27498/2015/OREG spis zn. OREG/13656/2015/jibu vydaném dne 20. 4. 2015 s uvedeným zdůvodněním.“ Současně usnesením ze dne 8. 6. 2015 územní řízení přerušil do 30. 6. 2015, resp. na žádost žadatelky pak ještě do 15. 8. 2015. Po doplnění podkladů, aniž by došlo k jakékoliv změně žádosti, stavební úřad oznámil dne 7. 8. 2015 „pokračování územního řízení“ s tím, že námitky mohli účastníci řízení uplatnit do 15 dnů ode dne doručení opatření (bez námitek). Dne 10. 9. 2015 pak vydal stavební úřad územní rozhodnutí č. j.: VÚP 18106/15-KLI-5527/14, kterým opět rozhodl o vydání rozhodnutí o umístění stavby: „Rodinný dům na poz. parc. KN č. 32/15 v k. ú. Kubova Huť“, ve výše zmíněném rozsahu. Proti územnímu rozhodnutí bylo podáno odvolání obce Kubova Huť datované dnem 24. 9. 2015. Krajský úřad, tehdejší odbor regionálního rozvoje, územního plánování, stavebního řádu a investic, jako příslušný odvolací orgán, po přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí rozhodl tak, že podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu územní rozhodnutí č. j.: VÚP 18106/15-KLI-5527/14 ze dne 10. 9. 2015 zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně. Důvodem pro takové rozhodnutí bylo, že v průběhu odvolacího řízení došlo k vydání Územního plánu Kubova Huť, který nabyl

účinnosti dne 1. 12. 2015. Tento územní plán totiž řešil území dotčené daným záměrem odlišně od Územního plánu obce Kubova Huť z roku 2000, když záměrem dotčený pozemek p. č. 32/15 již nebyl určen pro umístění stavby rodinného domu. Územní plán Kubova Huť řešil funkční využití pozemku p. č. 32/15 jako plochu veřejného prostranství, která bude v létě sloužit především pro udržovanou zeleň (keře a nízký porost) s doprovodným drobným mobiliářem (lavičky, pítka, stojany na kola apod.) a drobnou architekturou, v zimním období pak zároveň jako plocha pro odklizení přebytečného sněhu. Rozhodnutí o odvolání č. j.: KUJCK 28/2016 ze dne 5. 1. 2016, sp. zn.: OREG/83883/2015/jibu, nabylo právní moci dne 13. 1. 2016, přičemž spisový materiál byl stavebnímu úřadu vrácen dne 22. 1. 2016.

Stavební úřad následně dne 8. 3. 2016 vydal opatření, jímž oznámil pokračování územního řízení v rámci nového projednání věci, a protože upustil od ústního jednání, tak účastníci řízení mohli nahlédnout „do dokumentace k územnímu řízení“ v termínu do 15 dnů od doručení opatření. Dne 31. 3. 2016 na opatření reagovala MUDr. Jaroslava Brázdová, když se především vyjadřovala k dosavadním postupům správních orgánů mj. s tím, že ve věci územního plánu platného od 1. 12. 2015 probíhá přezkumné řízení „pro četné další chyby a pochybení plánu, takže je sporné, zda bude v této podobě vůbec platný“, přičemž byla přesvědčena, že opravné prostředky proti novému územnímu plánu budou mít úspěch a územní plán bude zrušen. Co se týče podané žádosti, tak z podání nevyplývalo, že by žadatelka jakkoliv zasahovala do jejího rozsahu. Dne 28. 4. 2016 pak došlo k vydání rozhodnutí č. j.: VÚP 9290/19-KLI-5527/14, kterým stavební podle § 92 odst. 2 stavebního zákona zamítl žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby pod označením: „Rodinný dům na poz. parc. KN č. 32/15 v k. ú. Kubova Huť“. Proti rozhodnutí č. j.: VÚP 9290/16-KLI-5527/14 ze dne 28. 4. 2016 bylo podáno MUDr. Jaroslavou Brázdovou odvolání datované dnem 25. 5. 2016. Krajský úřad, tehdejší odbor regionálního rozvoje, územního plánování, stavebního řádu a investic, jako příslušný odvolací orgán, po přezkoumání rozhodnutí rozhodl tak, že podle § 90 odst. 5 písm. b) správního řádu podané odvolání zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí č. j.: VÚP 9290/16-KLI-5527/14 ze dne 28. 4. 2016 potvrdil. Rozhodnutí o odvolání č. j.: KUJCK 139350/2016 ze dne 25. 10. 2016, sp. zn.: OREG/115888/2016/jibu, nabylo právní moci dne 4. 11. 2016, přičemž spisový materiál byl stavebnímu úřadu vrácen dne 18. 1. 2017. Proti rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 25. 10. 2016 č. j.: KUJCK 139350/2016 byla ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích podána MUDr. Jaroslavou Brázdovou, zast. Mgr. Ing. Danielou Rybkovou, advokátkou se sídlem Praha 3, Jana Želivského 2385/11, PSČ 130 00, žaloba datovaná dnem 29. 12. 2016. Krajský soud po projednání žaloby rozhodl rozsudkem č. j.: 51A 60/2016 - 38 ze dne 10. 4. 2017 tak, že rozhodnutí o odvolání č. j.: KUJCK 139350/2016 ze dne 25. 10. 2016 se zrušuje a věc se vrací krajskému úřadu k dalšímu řízení.

Odvolací orgán po vrácení spisového materiálu, resp. nabytí právní moci rozsudku krajského soudu č. j.: 51A 60/2016 - 38 ze dne 10. 4. 2017 (rozsudek nabyt právní moci dne 4. 5. 2017), pokračoval (v rámci „dalšího řízení“) v odvolacím řízení ve vazbě na nálezkrajského soudu. To mj. znamenalo, že bylo nezbytné se vypořádat „s námitkou podjatosti pracovníků krajského úřadu“, na níž upozornil krajský soud s ohledem na obsah odvolání ze dne 25. 5. 2016 proti rozhodnutí č. j.: VÚP 9290/16-KLI-5527/14 ze dne 28. 4. 2016. Po přeshetření upřesněné námitky podjatosti ředitel Krajského úřadu Jihočeského kraje, jako příslušný orgán ve smyslu § 69 odst. 1 písm. e) zákona č. 129/2000 Sb., v relevantním znění, a dle § 14 odst. 2 správního řádu, rovněž v relevantním znění, rozhodl usnesením č. j.: KUJCK 76149/2017 ze dne 19. 6. 2017, spis. zn.: KŘED 76139/2017/evba 2, že Ing. Luboš Průcha, vedoucí tehdejšího odboru regionálního rozvoje, územního plánování, stavebního řádu a investic Krajského úřadu Jihočeského kraje, Ing. Viktor Tomšík, tehdejší vedoucí oddělení stavebního řádu odboru regionálního rozvoje, územního plánování, stavebního řádu a investic Krajského úřadu Jihočeského kraje, a Ing. Jiří Bürger, pracovník oddělení stavebního řádu odboru regionálního rozvoje, územního plánování, stavebního řádu a investic Krajského úřadu Jihočeského kraje, nejsou vyloučení z úkonů odvolacího orgánu ve správním řízení o odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu č. j.: VÚP 9290/16-KLI-5527/14 ze dne 28. 4. 2016. Odvolací orgán, v dalším řízení, po přezkoumání rozhodnutí ze dne 28. 4. 2016 č. j.: VÚP 9290/16-KLI-5527/14 rozhodl tak, že podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Důvodem pro to bylo, že v přezkumném řízení ve věci Územního plánu Kubova Huť, které vedlo oddělení územního plánování odboru regionálního rozvoje, územního plánování, stavebního řádu a investic Krajského úřadu Jihočeského kraje, bylo rozhodnutím č. j.: KUJCK 154220/2016 ze dne 9. 12. 2016, sp. zn.: OREG 22427/216/jasi SO/9 (nabylo účinnosti dne 29. 12. 2016), rozhodnuto o zrušení části Územního plánu Kubova Huť. Došlo ke zrušení mj. části rozhodnutí o námitkách, včetně „části námitek MUDr. Brázdové uplatněných při veřejném a opakovaném veřejném projednání proti vymezení plochy veřejného prostranství označené indexem P-05, včetně této plochy P-05“. To znamenalo, že stavební úřad měl v rámci nového projednání věci znovu posoudit podanou žádost o vydání o vydání rozhodnutí o umístění stavby: „RD Kubova Huť č. p. 32/15“, zdali nesplňuje kritéria pro kladné rozhodnutí ve věci s tím, že byla-li zrušena část územního

plánu, pak je na tuto část území pohlíženo jako na území bez územního plánu, nebylo-li stanoveno jinak. Rozhodnutí krajského úřadu o odvolání č. j.: KUJCK 86690/2017 ze dne 25. 7. 2017, sp. zn.: OREG/115888/2016/jibu, nabylo právní moci dne 26. 7. 2017, přičemž spisový materiál byl stavebnímu úřadu vrácen dne 1. 8. 2017.

Stavební úřad následně dne 3. 8. 2017 vydal opatření, jímž oznámil pokračování územního řízení v rámci nového projednání věci, a protože (opět) upustil od ústního jednání, tak účastníci řízení „do dokumentace k územnímu řízení“ mohli nahlédnout v termínu do 15 dnů od doručení opatření. Dne 18. 8. 2017 na opatření reagovala obec Kubova Huť, když uvedla, že i když byl částečně zrušen územní plán, tak s ohledem na uváděné souvislosti trvá její záporné stanovisko k povolení možné stavby RD na daném pozemku, a že v reakci na rozhodnutí krajského úřadu č. j.: KUJCK 154220/2016 byly zahájeny práce na Změně č. 1 Územního plánu Kubova Huť. Dne 17. 8. 2017 obdržel stavební úřad podání MUDr. Jaroslavy Brázdové, kterým zmocnila MUDr. Otakara Brázdu, CSc., ke svému zastupování ve všech záležitostech týkajících se probíhajícího územního řízení, včetně přebírání poštovních zásilek, když současně předložila nová vyjádření vlastníků, provozovatelů či správců sítí technické infrastruktury, u nichž skončila garantovaná platnost. Z podání přitom nevyplynula žádná změna v rozsahu žádosti. Dne 6. 10. 2017 pak stavební úřad vydal opatření ve věci: „Oznámení pokračování územního řízení, oznámení veřejného projednání“. V opatření nařídil veřejné ústní vzhledem k § 87 odst. 2, věť druhé, stavebního zákona na den 10. 11. 2017. Z ústního jednání provedeného dne 10. 11. 2017 byl pořízen protokol. Z jeho obsahu vyplývá, že přítomní zástupci obce Kubova Huť doporučovali počkat na dokončení probíhajícího projednání změny územního plánu, přičemž upozorňovali na konkrétní skutečnosti a „prvně“ předkládali „podklady“ vypracované na žádost obce Kubova Huť. Odvolací orgán s ohledem na další průběh řízení ve věci žádosti podané dne 24. 11. 2014 poznamenává, že se jednalo o konzultační názor - stanovisko vypracované Ing. Mgr. Akad. arch. Ivo Kramlem, Ars Fabrica, s.r.o., Na Dolinách 8/30, 147 00 Praha 4 (datované dnem 6. 11. 2017), a odborný posudek vyhotovený Ing. arch. Irenou Královou, Asociace pro územní plánování a urbanismus České republiky, Thákurova 2077/7, 160 00 Praha – Dejvice (datovaný dnem 11. 9. 2017). Negativně se vůči stavbě na p. p. č. 32/15 vyjádřila i PhDr. Jitka Götzová. Následně dne 16. 11. 2017 pak vydal stavební úřad územní rozhodnutí č. j.: MUVPK-VÚP 34799/17-KLI-5527/14, kterým rozhodl o umístění stavby ozn.: „Rodinný dům na poz. parc. KN č. 32/15 v k. ú. Kubova Huť“, opětovně ve výše uvedeném rozsahu. Proti tomuto územnímu rozhodnutí podali odvolání obec Kubova Huť (datované dnem 4. 12. 2017) a PhDr. Jitka Götzová (datované dnem 5. 12. 2017), tehdy bytem Kubova Huť 63, 385 01 Vimperk. Krajský úřad, odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, jako příslušný odvolací orgán, po přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí ze dne 16. 11. 2017 č. j.: MUVPK-VÚP 34799/17-KLI-5527/14 rozhodl tak, že je podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal. Důvodem pro takové rozhodnutí tehdy bylo, že stavební úřad se nevypořádal přezkoumatelným způsobem s posouzením předmětného záměru z hledisek definovaných v § 90 pod písm. a) až e) stavebního zákona, zejména pak, zdali navrhovaná stavba rodinného domu na pozemku p. č. 32/15 splňuje požadavky prováděcích vyhlášek stavebního zákona, hlavně tedy vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), přičemž odvolací orgán měl dílčí výhrady i k hodnocení souladu záměru s vydanou územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, s charakterem území a s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot dotčeného území. Rozhodnutí krajského úřadu o odvolání č. j.: KUJCK 48174/2018 ze dne 11. 4. 2018, sp. zn.: OREG/18273/2018/jibu, nabylo právní moci dne 16. 4. 2018, přičemž spisový materiál byl stavebnímu úřadu vrácen dne 16. 5. 2018.

Stavební úřad po vrácení spisového materiálu vyzval dne 28. 5. 2018 MUDr. Jaroslavu Brázdovou, aby do 31. 8. 2018 v požadovaném rozsahu doplnila podanou žádost o vydání územního rozhodnutí a zároveň usnesením územní řízení přerušil do 31. 8. 2018. Co se týče požadavku na doplnění, tak mělo dojít uvedeným způsobem a v daném rozsahu k doplnění textové, výkresové a dokladové části dokumentace k územnímu řízení o „návrh studny pro zásobování navrhovaného domu pitnou vodou“ a o „návrh napojení na dopravní infrastrukturu (umístění odstavného stání, garáže na pozemku stavby, případné konkrétní umístění na jiném místě v docházkové vzdálenosti do 300 m)“. Žadatelka dne 27. 8. 2018 oznámila, že v uvedeném termínu se jí nepodařilo zajistit požadované podklady, a proto požadovala prodloužení stanoveného termínu. Na to ze spisového materiálu vyplývá, jak žadatelka doplňovala podklady rozhodnutí ohledně zásobování předmětné stavby vodou z navrhované vrtané studny a k řešení napojení stavby na dopravní infrastrukturu. Po doplnění podkladů vydal stavební úřad opatření ve věci: „Oznámení pokračování územního řízení, oznámení veřejného projednání“. Veřejné ústní jednání bylo nařizováno na den 18. 12. 2018, přičemž v popisu umísťované stavby stavební úřad uvedl, že se jedná o jednopodlažní rodinný dům s obytným podkrovím, žumpu s kanalizačním potrubím, instalační přípojku elektro, systém dešťové kanalizace s tím, že nově bylo doplněno zásobování

pitnou vodou z vrtané studny vodovodní přípojkou, napojení na dopravní infrastrukturu z místní komunikace na p. p. č. 32/12 a u jižní strany byla před garáží navržena šterková plocha 44 m². Z provedeného ústního jednání dne 18. 12. 2018 byl vyhotoven protokol, ze kterého vyplývá, že PhDr. Jitka Götzová upozorňovala na nesprávné označení její stavby na p. stp. č. 1/1 v k. ú. Kubova Huť (tehdy již č. p. 63 a nikoliv ev. č. 1) a nesouhlasila s umístěním žumpy na p. p. č. 32/15. Zástupce obce Kubova Huť nesouhlasil s umístěním stavby na p. p. č. 32/15 vzhledem k rozporu s Územním plánem Kubova Huť, a to ve vazbě na absenci napojení stavby na veřejnou kanalizaci a vodovod a s ohledem na velikost pozemku, přičemž námitky se týkaly i samotného postupu stavebního úřadu, načež byly připomínány „podklady“ vypracované na žádost obce Kubova Huť, tj. stanovisko vypracované Ing. Mgr. Akad. arch. Ivo Kramlem ze dne 6. 11. 2017 a posudek Ing. arch. Ireny Králové ze dne 11. 9. 2017. Zástupce Správy Národního parku Šumava upozornil, že vzhledem k úpravě záměru by mělo být požádáno o nové závazné stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody, přičemž obec pak ještě požadovala odstranit rozpory mezi předloženými podklady rozhodnutí. Na základě průběhu ústního jednání vydal stavební úřad dne 19. 12. 2018 výzvu k doplnění podkladů pro rozhodnutí o žádosti o vydání rozhodnutí o umístění dané stavby do 31. 3. 2019, přičemž územní řízení bylo současně přerušeno. Co se týče požadovaného doplnění podkladů, tak byla požadována úprava situačního výkresu vzhledem ke stavbě na p. stp. č. 1/1, doplnění – úprava požárně bezpečnostního řešení stavby a pak předložení závazného stanoviska Správy Národního parku Šumava vzhledem k doplnění nových staveb, tj. vrtané studny, zpevněné odstavné plochy a sjezdu. Po doplnění podkladů stavební úřad vydal dne 5. 2. 2019 opatření, kterým účastníky územního řízení vyznamenal o pokračování v řízení o uvedené žádosti, přičemž na den 12. 3. 2019 nařídil nové veřejné ústní jednání, když účastníky územního řízení opět upozornil, jaké námitky mohou uplatnit nejpozději při nařízeném veřejném ústním jednání. Dne 11. 3. 2019 bylo stavebnímu úřadu doručeno podání obce Kubova Huť, ve kterém opakovaně nesouhlasila s umístěním stavby rodinného domu na p. p. č. 32/15, přičemž přílohou podání byly již výše zmiňované „podklady“ vypracované na její žádost, tedy stanovisko vypracované Ing. Mgr. Akad. arch. Ivo Kramlem ze dne 6. 11. 2017 a posudek vyhotovený Ing. arch. Irenou Královou ze dne 11. 9. 2017. Z provedeného ústního jednání dne 12. 3. 2019 byl vyhotoven protokol, ze kterého vyplývá, že jediná přítomná PhDr. Jitka Götzová nesouhlasila s umístěním žumpy a studny na pozemku p. č. 32/15.

Na to je ze spisového materiálu zřejmé až to, že dne 19. 6. 2020 žadatelka dále doplnila podanou žádost o nová vyjádření vlastníků, provozovatelů či správců sítí technické infrastruktury, u nichž skončila deklarovaná platnost, přičemž další podklady se týkaly řešení parkovacího stání mimo stavební pozemek. Po tomto doplnění žádosti vydal stavební úřad dne 27. 7. 2020 opatření, kterým oznámil pokračování územního řízení a nařídil na den 1. 9. 2020 další veřejné ústní jednání. V opatření popsal předmět svého rozhodování s tím, že „nově bylo doplněno řešení parkovacího stání k novostavbě rodinného domu na p. č. 32/15 k. ú. Kubova Huť“, načež opět účastníky územního řízení upozornil, jaké námitky mohou uplatnit nejpozději při nařízeném veřejném ústním jednání. Z provedeného ústního jednání dne 1. 9. 2020 byl vyhotoven protokol, ze kterého vyplývá opakovaný nesouhlas obce Kubova Huť s umístěním stavby na p. p. č. 32/15, když obec dokládala rozhodnutí vydané Obecním úřadem Kubova Huť dne 6. 12. 2019 pod č. j.: 1/2019-24, kterým jako příslušný silniční správní orgán, zamítl žádost o povolení sjezdu na p. p. č. 32/15. Ing. Jiří Cais se, jako „nový“ spoluvlastník sousedního pozemku p. č. 33/1 v k. ú. Kubova Huť, tedy účastník územního řízení, vyjadřoval k zamítnutí žádosti o povolení sjezdu a ztotožnil se závěrem odborného posudku Asociace pro územní plánování a urbanismus České republiky. Po poskytnutí kopie protokolu z ústního jednání se k celé věci, tj. nejenom k průběhu ústního jednání, vyjádřila elektronickým podáním bez náležitého podpisu MUDr. Jaroslava Brázdová.

Dne 9. 9. 2020 pak stavební úřad vydal předanými odvoláními napadené územní rozhodnutí č. j.: MUVPK-VÚP 35726/20-STE. Rozhodnutím podle § 79 a 92 stavebního zákona a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., v relevantním znění (dále jen vyhláška č. 503/2006 Sb.), rozhodl o umístění stavby ozn.: „Rodinný dům na poz. parc. KN č. 32/15 – ostatní plocha, jiná plocha, v k. ú. Kubova Huť, obec Kubova Huť“, viz výrok rozhodnutí ozn. I., když v této části výroku současně popsal předmětnou stavbu jako soubor 7 objektů: rodinný dům, nepropustná žumpu s kanalizačním potrubím, vrtaná studna s vodovodní přípojkou, instalační přípojka elektro, systém dešťové kanalizace, odstavená šterková plocha a odstavné parkovací stání umístěné mimo stavební pozemek p. č. 32/15, z části na p. p. č. 32/19 a zčásti p. p. č. 32/3, resp. 32/7, vše v k. ú. Kubova Huť. Ve výroku rozhodnutí ozn. II. bylo stanoveno 5 podmínek „pro umístění stavby a projektovou přípravu stavby“. V odůvodnění rozhodnutí stavební úřad popsal průběh územního řízení předcházející jeho vydání, a priori s tím že k vydání rozhodnutí došlo po několika projednáních podané žádosti. Přitom zmínil, jaké byly v rámci jednotlivých projednání uplatněny námitky a jak byly tehdy vypořádány, načež sám „aktuálně“ vypořádával de facto námitky uplatněné jen v rámci posledního, tzn. pátého projednání věci.

V rámci toho stavební úřad posoudil kritéria týkající se umístění stavby, přičemž zmínil podklady pro rozhodnutí a vymezení okruhu účastníků územního řízení.

Odvolání obce Kubova Huť datované dnem 23. 9. 2020 bylo předáno stavebnímu úřadu téhož dne. V odvolání bylo uvedeno, že jím obec napadá celé rozhodnutí, tj. všechny části výroku rozhodnutí i celé jeho odůvodnění, neboť považuje vydané rozhodnutí v celém jeho rozsahu výroku a odůvodnění za rozhodnutí vydané v rozporu s právními předpisy a za rozhodnutí nesprávné, jemuž předcházelo nesprávné řízení. To bylo následně v odvolání dále zdůvodněno, když prvním důvodem byl rozpor s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území. Stavebnímu úřadu bylo přitom vytýkáno, že nedostatečně a nesrozumitelně vypořádal námítky obce ohledně rozporu s § 18 a § 19 stavebního zákona. K tomu byla uvedena v odvolání řada skutečností, mj. bylo zmiňováno, že probíhá pořizování Změny č. 1 Územního plánu Kubova Huť a že navrhovaný dům strukturálně a měřítkově neodpovídá zástavbě Kubovy Hutě. Jako druhý důvod pro podání odvolání bylo uvedeno, cit.: „Porušení práva obce Kubova Huť na samosprávu.“, což bylo vztaženo de facto k tomu, že obec i po zrušení části Územního plánu Kubova Huť nezměnila záměr pozemek p. č. 32/15 využívat jako veřejné prostranství, což je žadatelce známo již od prvního projednání věci. V dalším bylo odvolávající se obcí stavebnímu úřadu vytýkáno nesprávné užití § 87 odst. 2 a § 90 stavebního zákona při aplikaci § 21 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Důvodem pro podání odvolání bylo i konstatování obce, že „záměr vybočuje ze zastavěného území obce – rozpor vyhovění žádosti s § 18 odst. 5 a § 188a stavebního zákona“, což bylo v souvislostech vztaženo vůči řešení parkovacího stání, které je umístěno mimo zastavěné území vymezené intravilánem obce dle zákresu do mapy z r. 1981. Podání odvolání bylo odůvodněno rovněž tím, že navrhovaná stavba není napojena na pozemní komunikace a má řešeno „vlastní“ zásobování vodou a odkanalizování stavby, což je v rozporu se závaznými regulativy územního plánu. Na závěr pak obec konstatovala, že stavební úřad postupoval v rozporu s § 3 správního řádu, načež mezi důvody odvolání bylo uvedeno: „Možná podjatost oprávněné úřední osoby a vedoucího odboru stavební úřad ve věci“, neboť s ohledem na uváděnou argumentaci obce je patrné, že „oprávněná úřední osoba již nemá nestranný a stejný přístup k účastníkům řízení a odvolatel se domnívá, že je vůči němu podjatá.“ Na základě v odvolání uvedených důvodů žádala odvolávající se obec, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil v celém rozsahu a věc vrátil k projednání prvostupňovému správnímu orgánu, anebo aby rozhodnutí změnil tak, že se žádost žadatelky o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby RD na pozemku p. č. 32/15 k. ú. Kubova Huť zamítá. Přílohou odvolání obce byl výtisk e-mailu odeslaného z elektronické adresy Anna.Krizkova@post.cz obsahující vyjádření ohledně „příjemné atmosféry v obci Kubova Huť“, což bylo odůvodněno odkazem na architektonický styl, který v obci panuje.

Odvolání Ing. Jiřího Caise datované dnem 23. 9. 2020 obdržel stavební úřad dne 25. 9. 2020. Do odvolání tento odvolatel uvedl, že jím napadá celé rozhodnutí, tj. všechny části výroku rozhodnutí i celé jeho odůvodnění, protože považuje vydané rozhodnutí v rozporu s právními předpisy a za nesprávné považuje i řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, a to z uváděných důvodů. Prvním důvodem byl rozpor s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, když stavebnímu úřadu bylo vytýkáno nedostatečné a nesrozumitelné vypořádání uplatněných námitek. K tomu uváděl odvolatel dále konkrétní argumenty, mj. s tím, že p. p. č. 32/15 není vhodný pro navrhovanou stavbu dané velikosti zastavěné plochy. Druhá námitka se pak týkala chybějícího napojení na pozemní komunikace, což bylo rovněž odůvodňováno.

Dne 8. 10. 2020 vyzval stavební úřad v souladu s § 86 odst. 2 správního řádu účastníky řízení, aby se k oběma podaným odvoláním vyjádřili ve lhůtě 5 dnů od doručení výzvy. Ze spisu vyplývá, že k oběma odvoláním se vyjádřila jen MUDr. Jaroslava Brázdová, a to samostatnými příписy datovanými dnem 22. 10. 2020. Co se týče odvolání obce Kubova Huť ze dne 23. 9. 2020, tak MUDr. Jaroslava Brázdová se na úvod vyjadřovala ke dvěma posudkům „z oboru architektury a urbanistiky“, jež obec opakovaně připomíná, tzn. k posudku vyhotovenému Ing. arch. Irenou Královou ze dne 11. 9. 2017 a stanovisku Ing. Mgr. Akad. arch. Ivo Kramlem ze dne 6. 11. 2017, přičemž k oběma ještě přikládala samostatná vyjádření, rovněž datovaná dnem 22. 10. 2020. Mj. přitom připomínala, že rozhodnutím Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, územního plánování, stavebního řádu a investic, oddělení územního plánování, bylo rozhodnuto o zrušení části Územního plánu Kubova Huť týkající se vymezení plochy veřejného prostranství na ploše zahrnující p. p. č. 32/15 s tím, že obec měla předpokládat, že pokud bude jejímu záměru odporovat, pak proti návrhu územního plánu, který pozemek chce zařadit do veřejných prostranství, se bude i nadále bránit. V dalším obsahu vyjádření pak žadatelka vyvracela názor obce, že pozemek p. č. 32/15 není vhodný pro zástavbu navrhovaným rodinným domem, mj. s tím, že na tento pozemek je nutno v současnosti pohlížet jako na plochu bez územního plánu, a tedy uváděná argumenty obce nelze použít, neboť cit.: „pozemek č. 32/15 je mimo územní plán a žádná omezení nebo regulativa pro něj neplatí.“ Co se týče tvrzení obce ohledně zákresu intravilánu, tak je žadatelka označila za důvod pro další

zdržování celého řízení s tím, že „plochu intravilánu obce Krajský úřad nezpochybní“. Pokud jde o odstavě parkovací stání zčásti ležící na p. č. 32/3, tak uvedla, že jde o zpevněnou plochu, přičemž cit.: „Jde pouze o nepatrnou část plochy p. č. 32/3, která je součástí komunikace a je také takto využívána, jak je patrné na leteckém snímku obce.“ V dalším se pak žadatelka vyjadřovala i ohledně napojení na komunikaci, když plánovaná stavba obsahuje i garáž, a že cit.: „K projektu dopravního připojení na komunikaci vypracovaném Ing. Bieglem dala Dopravní policie České republiky kladné závazné stanovisko a jeho realizaci brání jen současný nesouhlas obce vyjádřený zastupitelstvem. Nelze vyloučit, že v budoucnu zvolené jiné zastupitelstvo i jiný starosta nebudou prosazovat současný diskriminační postup.“ MUDr. Jaroslava Brázdová se pak ještě vyjadřovala v souvislostech k napojení na rozvod vodovodu a kanalizační řad ve vlastnictví obce a připomínala, že v roce 2017 vyhrála spor s obcí Kubova Huť u Krajského soudu v Českých Budějovicích, když uváděla č. j.: 51A 40/2016-70. K obsahu odvolání pak dále poznamenala, že na základě její stížnosti se věcí zabýval krajský úřad, který měl odeslat spis Ministerstvu zemědělství s tím, že cit.: „Na dotaz Ministerstva, proč obec nepovolila připojení, starosta odpověděl, že předmětný pozemek není a nikdy nebyl v územním plánu jako stavební. Takže prokazatelně nemluvil pravdu. Je to postoj, o němž lze vyslovit oprávněné podezření ze zneužití pravomoci veřejného činitele.“ Vyjádření uzavřela konstatováním, že odvolatel „opakovaně uvádí důvody, které již v předchozích řízeních byly vyvráceny, a proto žádá, aby vydané územní rozhodnutí bylo potvrzeno.“

Co se týče odvolání Ing. Jiřího Caise, tak MUDr. Jaroslava Brázdová poznamenala, že jsou v něm uváděny důvody, které jsou převážně „opsány z odvolání Ing. Klose“ a s nimiž se vypořádala v samostatném vyjádření. Nicméně přesto ve stručnosti reagovala na odvolatelem uváděné odvolací námítky, když zopakovala své argumenty z pohledu vhodnosti pozemku p. č. 32/15 pro stavbu rodinného domu, resp. coby plocha veřejného prostranství, a z hlediska dopravního napojení – příjezdu s tím, že „Ing. Cais vlastní stovky metrů nemovitostí v Kubově Huti“, kde by na části obec mohla zřídit veřejné prostranství. Samostatná vyjádření MUDr. Jaroslavy Brázdové k posudkům „z oboru architektury a urbanistiky“, jež nechala zpracovat obec, pak obsahovala a priori další skutečnosti, kterými vyvracela názor, že p. č. 32/15 je pro stavbu rodinného domu nevhodný a nesouhlasila s tím, aby pozemek byl zařazen do funkční plochy ozn. „veřejné prostranství“.

Následně ze spisu vyplývá, že vzhledem k posuzování odvolací námítky obce Kubova Huť „ohledně možné podjatosti oprávněné úřední osoby a vedoucího stavebního úřadu“, byl do spisu zařazen úřední záznam ze dne 19. 11. 2020 o tom, jak tajemník Městského úřadu Vimperk vypořádal námítku podjatosti vztahenou vůči vedoucímu stavebního úřadu. Tajemník mj. uvedl, že jestliže v kontextu s danou věcí byl míněn možnou podjatou osobou Ing. Václav Kokštein, který byl v době vydání přezkoumávaného rozhodnutí vedoucím odboru výstavby a územního plánování, tak dnem 30. 9. 2020 skončil jeho pracovní poměr, a proto není možné rozhodnout o jeho vyloučení z projednávání předmětné věci. Vedoucí odboru výstavby a územního plánování MěÚ Vimperk Ing. Robert Pročka, jako příslušný orgán, dle § 14 odst. 2 správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, usnesením č. j.: MUVPK-VÚP 48953/20-PRO ze dne 2. 11. 2020, spis. zn.: 11379/2020, rozhodl, že úřední osoba Marcela Šterbová není vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci vedené Městským úřadem Vimperk, odborem výstavby a územního plánování, pod spis. zn.: 4340/2020 „a dosud ukončené vydáním územního rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 35726/20-STE o umístění stavby pod označením: Rodinný dům na poz. parc. KN č. 32/15 – ostatní plocha, jiná plocha, v k. ú. Kubova Huť, obec Kubova Huť“.

Stavební úřad předložil spisový materiál spolu s uvedenými odvoláními odvolacímu orgánu dne 27. 11. 2020. V průvodním stanovisku uvedl, že proti rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 37726/20-STE se odvolali účastníci řízení v zákonné lhůtě a že na základě výzvy se k odvoláním vyjádřila MUDr. Jaroslava Brázdová podáním, které obdržel dne 26. 10. 2020. V dalším stavební úřad uvedl, že se zabýval bodem II. g) odvolání obce Kubova Huť, kdy byla namítána podjatost oprávněné úřední osoby a vedoucího odboru. K tomu bylo ve stanovisku poznamenáno, že o námitce podjatosti rozhodl představený oprávněné úřední osoby usnesením vydaným dne 2. 11. 2020 pod č. j.: MUVPK-VÚP 48953/20-PRO, spis. zn.: 11379/2020, které nabylo právní moci dne 19. 11. 2020, přičemž o podjatosti vedoucího stavebního úřadu byl proveden dne 19. 11. 2020 úřední záznam, který je součástí spisového materiálu. Co se týče dalších odvolacích námitek obou odvolání, tak stavební úřad konstatoval, že námítky odvolatelů se v průběhu řízení zásadně nemění, jsou takřka totožné s námitkami podávanými během projednávání záměru, i když do řízení vstoupil, jako nový účastník, Ing. Jiří Cais. Stavební úřad pak poznamenal, že mu nebyly předloženy žádné nové skutečnosti, důkazy či námítky, které by mohly mít zásadní vliv na zrušení či změnu napadeného rozhodnutí vydanému v novém projednání věci, a že s podanými námitkami se v rozhodnutí vypořádal, když se s nimi neztotožnil a nevyhověl jim. Co se týče předání obou odvolání odvolacímu orgánu, tak stavební úřad ještě uvedl, že nemohl podle § 87 správního řádu plně vyhovět žádnému z nich a napadené rozhodnutí zrušit nebo změnit,

protože tím může být způsobena újma jiným účastníkům, kteří s tím nesouhlasí. Na závěr stanoviska stavební úřad navrhol, aby odvolací orgán odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Posouzení přípustnosti a včasnosti podaných odvolání:

Předaná odvolání obce Kubova Huť a Ing. Jiřího Caise posoudil odvolací orgán z hlediska, zda jsou naplněny podmínky řádného odvolání, pokud jde o jejich přípustnost a včasnost, přičemž shledal za důvodné je obě kvalifikovat jako odvolání, jež byla podána v zákonné odvolací lhůtě 15 dní podle § 83 správního řádu. K tomu odvolací orgán dodává, že odvoláními napadené rozhodnutí bylo oznámeno obci Kubova Huť dne 9. 9. 2020 a Ing. Jiřímu Caisovi dne 15. 9. 2020, tudíž bylo-li odvolání obce Kubova Huť předáno stavebnímu úřadu dne 23. 9. 2020 a odvolání Ing. Jiřího Caise dne 25. 9. 2020, jedná se v obou případech o odvolání včasné. Odvolání byla podána účastníky územního řízení, kteří byli oprávněni dle § 81 odst. 1 správního řádu podat odvolání [jedná se o účastníky územního řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, resp. v případě obce i dle odst. 1 písm. b) uvedeného ustanovení stavebního zákona], tedy se jedná o odvolání přípustná. Tzn., že o obou předaných odvolání bylo možné rozhodnout jedním ze způsobů vyplývajících z § 90 správního řádu, jako o odvoláních řádných.

Přezkum napadeného rozhodnutí a zjištění odvolacího orgánu, na základě kterých rozhodl o odvolání proti rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 37726/20-STE:

Ve vazbě na předaná odvolání přezkoumal odvolací orgán rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 37726/20-STE v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu. Toto ustanovení správního řádu stanoví rozsah, v němž odvolací orgán přezkouvává odvoláním napadené rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy. V řízení druhého stupně může odvolací orgán přezkoumat jen to, co bylo předmětem řízení v prvním stupni, přičemž v plném rozsahu je povinen přezkoumat soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy. Pokud jde o věcnou správnost napadeného rozhodnutí, odvolací orgán činí tento přezkum pouze v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nad jejich rámec pak jen tehdy, pokud to vyžaduje veřejný zájem, neboť je povinností správních orgánů, tj. i orgánu odvolacího, dbát ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejnými zájmy chráněnými zvláštními předpisy. Není-li v odvolání jednoznačně uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, resp. jeho výrokovou část, pak platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Při přezkoumávání řízení, které předchází vydání rozhodnutí, je odvolací orgán povinen respektovat hledisko procesní ekonomie, tedy nepřihlížet k takovým vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na jeho soulad s právními předpisy, popř. na jeho věcnou správnost. Pro předmětné odvolací řízení přitom odvolací orgán shledal, že pokud se týká posuzování věcné správnosti rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 37726/20-STE, tak s ohledem na skutečnost, že nebyl shledán veřejný zájem na jeho širším přezkoumání, přihlížel „pouze“ k námitkám uvedeným v předaných odvoláních.

Výsledkem přezkoumání rozhodnutí dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 35726/20-STE ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu byl závěr, že jak rozhodnutí, tak i postup stavebního úřadu s jeho vydáním související, vykazují vady, které nelze napravit v odvolacím řízení. I když se odvolací orgán musel zabývat otázkou, zda by bylo možné, aby zjištěné nedostatky napravil cestou změny napadeného rozhodnutí, tak v daném případě takový postup nebyl možný, a proto přistoupil k úplné negaci přezkoumávaného rozhodnutí a vrácení věci zpět správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. Odvolací orgán shledal, že není možné, aby sám dosavadní řízení doplnil a potom ve věci uvedených odvolání rozhodl některým z ostatních možných způsobů. Jednak takový postup je možný jen za situace, nebude-li to na újmu právům účastníků řízení a řádného zjištění stavu věci, přičemž je nutné vycházet z takových skutečností, o nichž nelze mít pochyby. Současně přitom přesunem podstatnější části nalézacího řízení před odvolacím orgánem nesmí být porušena zásada dvojinstančnosti správního řízení.

Při stanovení okruhu účastníků odvolacího řízení vycházel odvolací orgán z toho, jak vymezil účastníky v prvním stupni stavební úřad. Tento okruh účastníků řízení byl ověřen na základě aktuálních údajů v katastru nemovitostí. Pokud se týká konkrétního vymezení účastníků územního řízení, tak vedle žadatelky MUDr. Jaroslavy Brázdové se jednalo o příslušnou obec (obec Kubova Huť), v jejímž správním území se má stavební záměr uskutečnit. Dalšími účastníky územního řízení pak byli osoby vlastníci „sousední“ pozemky, a to: obec Kubova Huť, Miriam Pelcová a společně Ing. Jiří Cais a Ing. Veronika Caisová, Mba. Jednalo se o pozemky, které mají společnou hranici s p. p. č. 32/15, poněvadž ty stavební úřad vyhodnotil tak, že v případě jejich vlastníků se jedná o osoby, jejichž vlastnické právo k těmto pozemkům by mohlo být územním rozhodnutím přímo dotčeno. Mezi účastníky územního řízení byla dále zahrnuta spol. EG.D, a.s., které má k pozemku p. č. 15/32 zřízeno věcné břemeno zřizování a provozování vedení - zařízení distribuční soustavy

(spol. E.ON Distribuce, a.s., F. A. Gerstnera 2151/6, 370 01 České Budějovice, s účinností zápisu fúze sloučením zúčastněnými společnostmi do obchodního rejstříku ke dni 1. 1. 2021 změnila obchodní firmu na EG.D, a.s., se sídlem: Lidická 1873/36, Černá Pole, 602 00 Brno). Mezi účastníky územního řízení přitom byly zahrnuty ještě Lesy České republiky, s.p., kterým v případě p. p. č. 32/19 bylo svěřeno právo hospodařit s majetkem státu. Co se týče pozemku p. č. 32/19, tak spolu s pozemky p. č. 32/3 a 32/7, které vlastní Miriam Pelcová, se jedná o pozemky, na jejichž částech žadatelka deklaruje zajištění parkovacího a odstavného stání pro rodinný dům navrhovaný na p. p. č. 32/15.

I když rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 37726/20-STE bylo vydáno v rámci patého projednání věci, odvolací orgán opakovaně uvádí, že umisťovat stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit vliv jejich užívání na území, měnit využití území a chránit důležité zájmy v území lze jen na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nestanoví-li zákon jinak. Pokud se týká vydání rozhodnutí o umístění stavby, tak náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí jsou uvedeny v § 86 odst. 1 stavebního zákona, přičemž odst. 2 tohoto ustanovení definuje přílohy – doklady, které žadatel připojí k žádosti o vydání územního rozhodnutí. Podrobnosti žádosti, příloh, jakož i obsah územního rozhodnutí, jsou obsaženy ve vyhlášce č. 503/2006 Sb. Obsah a rozsah dokumentace přikládané k žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby byl v daném případě dán přílohou č. 1 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, v relevantním znění (dále jen „vyhláška č. 499/2006 Sb.“). Při hodnocení záměru žadatele v územním řízení stavební úřad posuzuje taxativně stanovená kritéria uvedená v § 90 stavebního zákona. Ust. § 89 stavebního zákona mj. vymezuje postup, jakým se stavební úřad vypořádává s námitkami účastníků územního řízení. Pokud se týká posuzování záměru s ohledem na požadavky zvláštních právních předpisů a stanoviska dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledky řešení rozporů, a ochrany práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení, tak stavební úřad tyto zájmy hájí v územním řízení z úřední povinnosti, a to i v případech, kdy jejich případné porušení nebo ohrožení účastníků řízení nenamítá. Jestliže stavební úřad dojde k závěru, že lze podané žádosti vyhovět, tzn., že není v rozporu s kladenými požadavky, vydá požadované územní rozhodnutí. Územním rozhodnutím schvaluje navržený záměr a stanoví podmínky pro využití a ochranu území, podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro projektovou přípravu stavby, přičemž vyžaduje-li to posouzení veřejných zájmů při provádění stavby, při kontrolních prohlídkách stavby nebo při vydávání kolaudačního souhlasu, může uložit zpracování prováděcí dokumentace stavby a v případech podle § 78 odst. 6 stavebního zákona stanoví v potřebném rozsahu podmínky pro provedení záměru. V opačném případě postupuje dle § 92 odst. 2 stavebního zákona.

Odvolací orgán pověřoval postup stavebního úřadu při posuzování žádosti podané dne 24. 11. 2014 v souvislostech, jež se odvíjí zejména od toho, jak na danou věc nahlížel v rámci předchozích projednání věci, viz výše zmiňovaná odvolací řízení. Primárním přitom bylo to, jak vycházel stavební úřad při vydání rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 37726/20-STE z právního názoru odvolacího orgánu uvedeného v rozhodnutí o odvolání č. j.: KUJCK 48174/2018 ze dne 11. 4. 2018, neboť stále platí, že Územní plán Kubova Huť účinný ode dne 1. 12. 2015 byl „změněn“ v důsledku rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, územního plánování, stavebního řádu a investic, oddělení územního plánování, č. j.: KUJCK 154220/2016 ze dne 9. 12. 2016, když došlo ke zrušení části Územního plánu Kubova Huť, mj. v části námitek MUDr. Jaroslavy Brázdové uplatněných v souvislosti s vymezenou plochou veřejného prostranství ozn. P-05, včetně samotné plochy P-05. Změna č. 1 Územního plánu Kubova Huť, jejíž pořízení bylo schváleno dne 22. 2. 2017, není doposud účinná. Tzn., že na území, které bylo řešeno zrušenou částí územního plánu, se pohlíží jako na území neřešené územně plánovací dokumentací, neboť platnost staré územně plánovací dokumentace, účinné před vydáním zrušené části územního plánu, se neobnovuje. Stavby lze povolit v zastavěném území (intravilánu), přičemž lze pro rozhodování v území využít ustanovení § 18 odst. 5 a § 188a stavebního zákona. Při posuzování jednotlivých žádostí o umístění stavby je nutno k žádosti vždy přistupovat individuálně a zkoumat, zda stavby jsou v souladu s koncepcí stanovenou v územně plánovací dokumentaci, přičemž záměry je nutno projednat v územním řízení. Zastavěným územím podle § 2 odst. 1 písm. d) stavebního zákona se rozumí území vymezené územním plánem nebo postupem podle tohoto zákona, přičemž nemá-li obec takto vymezené zastavěné území, je zastavěným územím zastavěná část obce vymezená k 1. září 1966 a vyznačená v mapách evidence nemovitostí (označována jako „intravilán“). Co se týče pozemku p. č. 32/15 v k. ú. Kubova Huť, tak na ten je důvodné nahlížet jako na pozemek nacházející se v zastavěném území obce Kubova Huť – intravilánu. Odvolací orgán neshledal důvody, že by tento pozemek neměl být zahrnut do zastavěného území – intravilánu, jakkoliv je součástí spisu vyznačení intravilánu do mapy evidence nemovitostí z roku 1981.

Odvolací orgán sice bezprostředně shledal, že stavební úřad co do postupu vycházel z právního názoru vyplývajícího z rozhodnutí o odvolání č. j.: KUJCK 48174/2018 ze dne 11. 4. 2018, avšak v rámci nového projednání vydané rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 37726/20-STE nelze hodnotit jako zákonné,

dostatečně odůvodněné a v rámci toho i přezkoumatelné. Odvolací orgán má totiž přetrvávající výhrady vůči tomu, jak stavební úřad i v rámci nového projednání věci přistoupil k posouzení žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby ozn.: „RD Kubova Huť č. p. 32/15“, kterou podala MUDr. Jaroslava Brázdová.

De facto prvotní výtka souvisí s definováním rozsahu projednávaného stavebního záměru. Stavební úřad se totiž v rámci celého dosavadního územního řízení zabýval vymezením předmětu rozhodování sám, když dne 24. 11. 2014 podaná žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby zůstala do současnosti beze změny. Stavební úřad v rámci předchozích projednání věci při vymezení záměru vycházel z obsahu předložené dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, když předmět rozhodování vymezil takto: rodinný dům, žumpa, instalační přípojka elektro, dešťová kanalizace a zpevněná plocha cca 20 m², včetně přístupového chodníku, s tím, že vodovodní přípojka bude řešena samostatně. V rámci posledního projednání věci opět sám stavební úřad určil způsob zásobování stavby pitnou vodou (viz dále), když žadatele vyzval, aby v popsáném rozsahu došlo k doplnění předložených podkladů pro vydání územního rozhodnutí o „návrh studny pro zásobování navrhovaného domu pitnou vodou“. Současně přitom vyzval žadatelku i k řešení napojení stavby na dopravní infrastrukturu, včetně odstavného a parkovacího stání pro stavbu rodinného domu. K uvedené výzvě došlo, aniž by žadatelka byla vyzvána k úpravě - doplnění dne 24. 11. 2014 podané žádosti, minimálně co do specifikace - rozsahu navrhované stavby. Po doplnění podkladů v novém projednání věci pak opět sám stavební úřad definoval projednaný záměr tak, že sestával z rodinného domu, nepropustné žumpy s kanalizačním potrubím, vrtané studny s vodovodní přípojkou, instalační přípojky elektro, dešťové kanalizace a odstavené štěrkové plochy s tím, že odstavné parkovací stání se bude nacházet mimo stavební pozemek p. č. 32/15, z části na p. p. č. 32/19, 32/3 a 32/7, vše v k. ú. Kubova Huť.

Co se týče řešení zásobování stavby pitnou vodou, tak odvolací orgán poznamenává, že v souladu s § 8 odst. 5 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 274/2001 Sb.“), vlastník vodovodu nebo kanalizace, popřípadě provozovatel, pokud je k tomu vlastníkem zmocněn, je povinen umožnit připojení na vodovod nebo kanalizaci a dodávat pitnou vodu nebo odvádět odpadní vody a čistit odpadní vody, pokud to umožňují kapacitní a technické možnosti těchto zařízení. V uvedeném ustanovení je k tomu dodáno, že připojení vodovodní nebo kanalizační přípojky a uzavření smlouvy o dodávce pitné vody nebo odvádění i čištění odpadních vod nesmí být podmiňovány vyžadováním finančních nebo jiných plnění, a že náklady na realizaci vodovodní přípojky na vodovod nebo kanalizační přípojky na kanalizaci hradí osoba, které je umožněno připojení. Součástí spisového materiálu je sice přípis obce Kubova Huť ze dne 22. 9. 2014 týkající se napojení zamýšlené stavby rodinného domu na p. p. č. 32/15 na vodovodní a kanalizační rozvody v místě ve vlastnictví obce, ve kterém obec z uváděných důvodů s požadovaným napojením nesouhlasí, avšak s ohledem na tyto důvody se odvolací orgán neztotožňuje s postupem žadatelky, potažmo stavebního úřadu, že „bez dalšího“ bylo přikročeno k „náhradnímu řešení“, tedy k vlastní vrtané studni a žumpě. To odvolací orgán konstatuje, jakkoliv mu nepřísluší posuzovat konkrétní kapacitní a technické možnosti veřejného vodovodu a kanalizace v dotčeném místě, leč s ohledem na obsah přípisu obce Kubova Huť ze dne 22. 9. 2014 se musel pozastavit u toho, jak celou věc vyhodnotil stavební úřad, když žadatelku dne 28. 5. 2018 vyzval k vlastnímu konkrétnímu řešení. Ze spisového materiálu totiž nevyplývá žádný důkaz o tom, že by se žadatelka domáhala konkrétního odůvodněného nesouhlasu dle zákona č. 274/2001 Sb. s připojením se k veřejné technické infrastruktuře ve vlastnictví obce, když důvodem pro odepření připojení mohou být pouze „kapacitní a technické možnosti vodovodu a kanalizace“. Tudíž neobstojí ani opakovaná tvrzení žadatelky, že odvolací orgán toleruje nezákonný postup obce, když jí neumožnila napojení na technickou infrastrukturu v jejím vlastnictví v místě stavby. Jakkoliv je odvolacímu orgánu znám uvedený stav věci, nemůže být výsledkem jeho postupu v rámci odvolacího řízení (do)řešení všech podmínek, které jsou nutné pro kladné rozhodnutí o žádosti podané dne 24. 11. 2014. I proto pak může víceméně jen poznamenat, že v souladu s § 33 odst. 3 písm. a) zákona č. 274/2001 Sb., právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník vodovodu nebo kanalizace nebo jako provozovatel dopustí přestupku tím, že neumožní připojení na vodovod nebo kanalizaci podle § 8 odst. 5 uvedeného zákona. Prokázání takového konání, tedy postupu v rozporu s uvedeným zákonem, přísluší vodoprávnímu úřadu. Jestliže stavební úřad uvedenou problematiku uzavřel v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí tím, že žadatelka by se mohla domáhat připojení soudní cestou, pak je takový postup jedním z možných, jak se domoci připojení na veřejnou infrastrukturu, i když stále bude muset být posuzováno, jsou-li k tomu kapacitní a technické možnosti. Co se týče povinnosti umožnit připojení na vodovod nebo kanalizaci a dodávat pitnou vodu nebo odvádět odpadní vody a čistit odpadní vody deklarované uvedeným zákonem, tak odvolací orgán ještě dodává, že Koncepte veřejné infrastruktury, včetně podmínek pro její umístění, uvedená v Územním plánu Kubova Huť uvádí, že „podmínkou realizace nových staveb je napojení na kanalizaci a ČOV“ a že „podmínkou realizace nových staveb je napojení na centrální vodovod, pokud bude realizován, do doby jeho realizace je možné v rámci

územního nebo stavebního řízení (nebo oznámení stavby) připustit individuální řešení (vrt, studna, apod.).“ S ohledem na výše uvedené se odvolací orgán neztotožnil s tím, jak stavební úřad vypořádal námitky, jež účastníci řízení uplatnili ohledně připojení navrhované stavby na vodovod nebo kanalizaci ve vlastnictví obce Kubova Huť.

Pakliže žadatelka ve vyjádření k odvolání ze dne 22. 10. 2020 k odvolání obce Kubova Huť uvedla, že na základě její stížnosti se věcí zabýval krajský úřad, když poznamenala skutečnosti s tím související, tak předaný spisový materiál neobsahuje k této „záležitosti“ žádné podklady. Odvolací orgán se i proto obrátil na odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví Krajského úřadu Jihočeského kraje, který mu však nesdělil žádné skutečnosti ohledně eventuálně prováděného šetření zmiňované věci. Stejný dotaz byl učiněn i u odboru životního prostředí Městského úřadu Vimperk, výsledkem čehož bylo připomenutí, že jako příslušný vodoprávní úřad dle § 104 odst. 2 písm. c) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), v relevantním znění, vydal dne 25. 6. 2018 v souladu s § 104 odst. 9 uvedeného zákona závazné stanovisko, jímž vydal souhlas ke stavbě ozn.: vrtaná studna a vodovodní potrubí na poz. p. č. 32/15 v k. ú. Kubova Huť (č. j.: MUVPK-ŽP 21221/18-BER, sp. zn.: 867/2018), coby podklad pro umístění stavby.

S uvedeným přitom souvisí, jak stavební úřad posuzoval záměr ve smyslu § 90 stavebního zákona. Z odůvodnění rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 37726/20-STE sice vyplývá, že stavební úřad toto posouzení nepominul, avšak odvolací orgán se neztotožnil s tím, jakým způsobem to činil a k jakým závěrům přitom dospěl, když kladně rozhodl o žádosti podané dne 24. 11. 2014. Co se týče posouzení ve vazbě na § 90 písm. a) stavebního zákona, tedy souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, i § 90 písm. b) stavebního zákona, tj. souladu s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území [viz písm. b)], tak odvolací orgán shledal závěry stavebního úřadu za nedostatečné, tedy neodpovídající tomu, aby rozhodnutí obstálo v odvolacím řízení. Toto posouzení přitom musel vzhledem k aplikovanému znění stavebního zákona provést sám stavební úřad. Byla-li zrušena část územního plánu, která byla v rozporu se zákonem, pak je na tuto část území sice pohlíženo jako na území neřešené územně plánovací dokumentací, avšak i toto území „pokrývají“ Zásady územního rozvoje Jihočeského kraje, v platném znění. I proto nelze souhlasit s tvrzením žadatelky ve vyjádření ze dne 22. 10. 2020 k odvolání obce Kubova Huť, že pakliže „poz. p. č. 32/15 je mimo územní plán, tak žádná omezení nebo regulativa pro něj neplatí.“ I když nelze hodnotit soulad předmětného záměru s Územním plánem Kubova Huť, nelze bez dalšího konstatovat, že jej lze zcela pominout, zvláště v daném případě, kdy pozemek p. č. 32/15 je zcela obklopen územím, které je tímto územním plánem stále řešeno. Nebylo tedy možné bez dalšího pominout, že podle Urbanistické koncepce uvedeného územního plánu „stavební pozemky nebudou v rámci nově vymezených enkláv zastavitelného území vytyčovány menší než 900 m², tam, kde se jedná o dostavbu proluk, se tato podmínka nepoužije“, že Koncepce veřejné infrastruktury je podmíněna tím, že „podmínkou realizace nových staveb je napojení na centrální vodovod, pokud bude realizován, do doby jeho realizace je možné v rámci územního nebo stavebního řízení (nebo oznámení stavby) připustit individuální řešení (vrt, studna, apod.)“ a že „podmínkou realizace nových staveb je napojení na kanalizaci a ČOV“. Jestliže v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí odvolací orgán neshledal dostatečnou správní úvahu stavebního úřadu hodnotící uvedené souvislosti, tak se to a priori týká hodnocení napojení stavby na vlastní studnu a žumpu, protože stavební úřad hodnotil stavbu ve vazbě na charakter okolní zástavby v území, architektonické a urbanistické hodnoty území, přičemž bylo vzato v potaz uspořádání okolního území a návaznost na sousední stavby a jejich ráz. Odvolací orgán k tomu dodává, že předmětem územního rozhodování není stavba, která by p. p. č. 32/15 zastavovala na hranici možné zastavitelnosti, např. s ohledem na § 21 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb. – jedná se o stavbu jednopodlažního rodinného domu s obytným podkrovím obdélníkového tvaru o rozměrech 7 × 11 m, s výškou ve hřebeni od upraveného terénu max 7,32 m, se střechou z pálené krytiny se sklonem 40°, se hřebenem orientovaným východ – západ, tedy cca po vrstevnici, s dřevěným obkladem částí fasády v úrovni podkroví a s dřevěnými okny, tedy o stavbu, která koresponduje se stávající zástavbou. Vzdálenosti mezi navrhovanou stavbou a stavbami sousedními spolu se stávající zelení eliminují event. úsudek, že by stavba měla s ohledem na svoji velikost působit rušivě, přičemž etalonem pro posuzování byly stavby v širším okolí. V zásadě každá nová stavba s sebou nese možné negativní vlivy a je účelem územního řízení posoudit přípustnou míru těchto negativních vlivů a stanovit, zda je umístění navrhované stavby možné či nikoli (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2014, č. j.: 2 As 91/2014-36, dostupný na webových stránkách Nejvyššího správního soudu, www.nssoud.cz).

Z hlediska správních úvah však nebylo možné pominout, že je (stále) pořizována Změna č. 1 Územního plánu Kubova Huť, která řeší konkrétní území, mj. i poz. p. č. 32/15. Bylo nutné vyhodnotit, zda stav pořizování této územně plánovací dokumentace nelze pokládat za předběžnou otázku ve smyslu § 57 správního řádu v územním řízení, a tedy není opodstatněné přihlídnout k § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu a územní řízení

přerušit, třebaže se nejedná o skutečnou předběžnou otázku, a toto ustanovení lze využít pouze na základě logického výkladu obecného právního předpisu cestou analogie. Pro posouzení stavu věci bylo přitom závadějící konstatování stavebního úřadu uvedené v odůvodnění předmětného rozhodnutí, že „v souladu s § 4 odst. 1 správního řádu je žádoucí, aby bylo ve věci pravomocně rozhodnuto, čímž by pominula právní nejistota, trvající neúměrně dlouho“ s tím, že územní rozhodnutí neopravňuje žadatelku stavět a že námitky budou moci účastníci řízení uplatňovat ve stavebním řízení. Uvedeným ustanovením správního řádu nelze nahradit správní úvahy stavebního úřadu týkající se umístění stavby, i když je faktem, že územní rozhodnutí ještě neopravňuje žadatelku stavět a že k výstavbě na pozemku p. č. 32/15 v k. ú. Kubova Huť bude nutné vést stavební řízení, ve kterém mohou účastníci vznášet své námitky. Odvolací orgán nicméně dodává, že v rámci územního řízení mohou účastníci řízení uplatnit určité námitky - viz § 89 odst. 4 stavebního zákona), avšak v souladu s § 114 odst. 2 stavebního zákona k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace se ve stavebním řízení nepřihlíží. Tedy není možné, aby námitky, jejichž posouzení musí být provedeno v územním řízení, byly „přesunuty“ do řízení navazujícího, které k takovému posouzení není ani způsobilé. S ohledem na výše uvedené odvolací orgán nesouhlasí s tím, jak se stavební úřad vypořádal ty námitkami, kterými účastníci řízení namítali konkrétní rozpor při posuzování záměru dle § 90 písm. a) a b) stavebního zákona.

Pokud se týká provedení posouzení záměru v rozsahu § 90 písm. c) stavebního zákona, tj. s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, písm. d) ustanovení, tedy s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, i písm. e) téhož ustanovení, tj. s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení, tak ani to podle odvolacího orgánu nepřisvědčuje tomu, aby rozhodnutí č. j.: MUVPK-VÚP 37726/20-STE ze dne 9. 9. 2020 obstálo v odvolacím řízení. V souladu s § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., stavby podle druhu a potřeby se umísťují tak, aby bylo umožněno jejich napojení na sítě technické infrastruktury a pozemní komunikace a aby jejich umístění na pozemku umožňovalo mimo ochranná pásma rozvodu energetických vedení přístup požární techniky a provedení jejího zásahu. Připojení staveb na pozemní komunikace musí svými parametry, provedením a způsobem připojení vyhovovat požadavkům bezpečného užívání staveb a bezpečného a plynulého provozu na přilehlých pozemních komunikacích. Podle druhu a charakteru stavby musí připojení splňovat též požadavky na dopravní obslužnost, parkování a přístup požární techniky. Co se týče napojení na technickou infrastrukturu, resp. veřejné rozvody vodovodu a kanalizační řad ve vlastnictví obce, tak odvolací orgán odkazuje na výše uvedené, když opakuje, že nesouhlasí s tím, jak stavební úřad akceptoval „náhradní řešení“, a to vrtanou studni a žumpu. Bylo na místě ověřit, že odmítavý postoj obce k napojení na veřejný vodovod a kanalizaci v dotčeném místě má zákonnou oporu, a to na základě adekvátního podkladu, v součinnosti s vodoprávním úřadem. Úkolem stavebního úřadu přitom není řešit nesouhlas s napojením na veřejný vodovodní a kanalizační řad konkrétním způsobem, viz výzva ze dne 28. 5. 2018 k popsání řešení, tj. „návrh studny pro zásobování navrhovaného domu pitnou vodou“. Naproti tomu pokud se týká napojení stavby rodinného domu na dopravní infrastrukturu – pozemní komunikace, tak odvolací orgán výzvu ze dne 28. 5. 2018, aby žadatelka doplnila podanou žádost o vydání územního rozhodnutí i o „návrh napojení na dopravní infrastrukturu (umístění odstavného stání, garáže na pozemku stavby, případné konkrétní umístění na jiném místě v docházkové vzdálenosti do 300 m)“, hodnotí jako adekvátní tomu, jaké nedostatky svého záměru měla žadatelka rovněž odstranit. Jestliže stavebnímu úřadu bylo předáno rozhodnutí OÚ Kubova Huť, coby příslušného silničního správního orgánu, ze dne 6. 12. 2019 č. j.: 1/2019-24, kterým byla zamítnuta žádost o povolení sjezdu na p. p. č. 32/15, tak není na místě tento postup označovat za diskriminační, když právem žadatelky bylo využito k případné nápravě řádný opravný prostředek. Odvolání podle zjištění odvolacího orgánu v tomto případě podáno nebylo, přičemž Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, není příslušným nadřízeným správním orgánem OÚ Kubova Huť, coby silničního správního orgánu. Odvolací orgán přitom nesouhlasí s názorem stavebního úřadu, že řešení spočívající v tom, že odstavné a parkovací stání u stavby předmětného rodinného domu nebude umístěno na stavebním pozemku, nýbrž na náhradním místě (zajištěném souhlasem, nikoliv smluvně) a že stavební pozemek nebude přímo dopravně napojen na pozemní komunikace, lze přijmout „jako možné náhradní či alternativní řešení žadatelky“. Co se týče názoru stavebního úřadu, že „Aktuální nepovolení sjezdu není z hlediska stavebního úřadu konečné, protože v budoucnu nelze vyloučit, že Obecní úřad Kubova Huť i Obec Kubova Huť žadatelce vyhoví.“, tak je nutné upozornit, že přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže sobě pouze jednou (viz § 48 správního řádu). Pakliže stavební úřad akceptoval „umístění“ odstavného a parkovacího stání mimo stavební pozemek a současně dospěl k závěru, že pozemek nebude napojen na pozemní komunikace, tak tomu měla odpovídat správní úvaha uvedená v odůvodnění, která však z odůvodnění nevyplývá. Jestliže stavební úřad vycházel z § 21 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., pak chybí dostatečná úvaha ohledně naplnění i dalších požadavků

§ 20 uvedené vyhlášky, jakkoli ten se týká požadavků na vymezení a využívání pozemků a nikoliv požadavků na umístění staveb.

Co se týče § 20 odst. 7 vyhlášky č. 501/2006 Sb., „Ke každé stavbě rodinného domu nebo stavbě pro rodinnou rekreaci nebo souvislé skupině těchto staveb musí vést zpevněná pozemní komunikace široká nejméně 2,5 m a končící nejdále 50 m od stavby“, tak daná stavba uvedená kritéria nepochybně bude splňovat, neboť má být umístěna od hranice mezi pozemky p. č. 32/15 a 32/12 ve vzdálenosti 3,8 m, přičemž vzdálenost mezi hranicí pozemků a komunikací na p. p. č. 32/12 je cca 2 m. Ust. § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. nicméně stanoví, že stavby podle druhu a potřeby se umístí tak, aby bylo umožněno jejich napojení na sítě technické infrastruktury a pozemní komunikace. Toto ustanovení tedy vyžaduje, aby při vydání územního rozhodnutí na umístění stavby byla mj. posouzena otázka, zda bude zajištěn přístup ke stavbě z přilehlých pozemních komunikací, což dále rozšiřuje úpravu uvedenou v § 20 odst. 7 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Tzn., že po stavebním úřadu je žádáno učinit zjištění, zda takový příjezd existuje, anebo zda jeho zřízení je součástí projektové dokumentace. Stavební úřad tedy musí vyhodnotit (za případné součinnosti s příslušným dotčeným orgánem), zda je v případě konkrétní stavby nezbytné, např. aby příjezd vyhovoval i pro příjezd požární techniky nebo zda postačuje pro tyto účely možnost zastavení na nedaleké pozemní komunikaci. Totéž v analogii platí i ve vazbě na to, zdali nedošlo k porušení § 24e odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., podle kterého se musí staveniště zařídit, uspořádat a vybavit přísunovými trasami pro dopravu materiálu tak, aby se stavba mohla řádně a bezpečně provádět, přičemž nesmí docházet k ohrožování a obtěžování okolí, zejména hlukem a prachem, nad limitní hodnoty stanovené jinými právními předpisy, k ohrožování bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, ke znečišťování pozemních komunikací, ovzduší a vod, k omezování přístupu k přilehlým stavbám nebo pozemkům, k sítím technického vybavení a požárním zařízením. Ust. § 24e odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. totiž může vyhovět i stavební pozemek, který nebude vůbec dopravně dostupný, tedy jestliže bude zajištěno bezpečné dopravení materiálu a případných stavebních strojů, např. jeřábem na staveniště, tedy zdali nic nebrání tomu, aby stavební materiál byl dopravován pouze na přilehlou pozemní komunikaci a odtud přenesen či převezen drobnou mechanizací (viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 9. 10. 2012 č. j.: 47 A 18/2012-98 publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 3/2013). Otázka dopravního napojení má přitom dopad i na vlastní užívání stavby, např. má-li být stavba vytápěna taktéž zdrojem tepla na pevná paliva, tak jak bude zajišťována doprava odpovídajícího paliva. Stavební úřad se uvedeným vůbec nezabýval, přičemž předložená dokumentace ani neobsahuje řešení záměru bez dopravního připojení.

Při posuzování záměru ve smyslu § 90 stavebního zákona je stavební úřad povinen postupovat tak, aby byl naplněn § 3 správního řádu, tedy aby byl definován takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v potřebném rozsahu pro řádné provedení územního řízení, tzn. včetně posouzení věci a vypořádání uplatněných námitek. Jestliže tedy z popisu záměru uvedeného ve výroku rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 37726/20-STE vyplývá tento výčet: rodinný dům, nepropustná žumpa s kanalizačním potrubím, vrtaná studna s vodovodní přípojkou, instalační přípojka elektro, systém dešťové kanalizace, odstavená šterková plocha a odstavné parkovací stání umístěné mimo stavební pozemek, pak tomu musí odpovídat předložená dokumentace. Je nezbytné, aby tvořila jeden celek, bez možnosti dvojakých výkladů, či náhledů na věc. V daném případě předložená dokumentace zahrnuje řešení, které bylo představeno na začátku posledního projednání věci, tj. včetně sjezdu na pozemek na p. p. č. 32/12. To je zapracováno do Průvodní zprávy, Souhrnné technické zprávy, rovněž pak do situačního výkresu, Požárně bezpečnostního řešení i části dokumentace ozn.: „Novostavba RD, k. ú. Kubova Huť, p. č. 32/15, Připojení pozemku“. Následně pak byla stavebnímu úřadu předána část – dokumentace (je součástí spisu) řešící odstavné a parkovací stání mimo stavební pozemek, což stavební úřad bez dalšího akceptoval, jako „možné náhradní či alternativní řešení“, bez jakékoliv úpravy – doplnění podané žádosti. I z toho je patné, že bylo nutné, aby žadatelka sama deklarovala rozsah stavby a k takovému řešení doložila odpovídající dokumentaci, podklady atd. Prioritní musí být, aby rozhodování stavebního úřadu, při případné součinnosti s dotčenými orgány (viz dokladovaná závazná stanoviska) vycházelo z „jednoho“ řešení zapracovaného do předložené dokumentace, jehož se bude týkat i vypořádání námitek účastníků řízení.

Co se týče fakticky projednávaného řešení, že parkovací a odstavné stání bude řešeno mimo stavební pozemek, tak i ve vazbě na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2012 č. j.: 10 As 283/2019-36 (zveřejněný na www.nssoud.cz) je na místě konstatovat, že požadavky na umístění odstavných a parkovacích stání u staveb pro bydlení ve smyslu § 20 odst. 5 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., jsou naplněny pouhou existencí prostoru pro ně, ať již přímo na stavebním pozemku či pozemcích dalších, přičemž stání nemusí být stavebně upraveno a je na žadateli, s jakou mírou komfortu toto spojuje. Tedy nelze automaticky pojímat záměr tak, že by žadatel žádal i o umístění (stavby) odstavné a parkovací plochy, viz předmětný případ, neboť stání je řešeno na nepříliš vzdálené zpevněné ploše. Nicméně prioritní je, jak i tuto podrobnost záměru

definuje žadatel. Je potřeba dodat, že žadatel musí mít smluvně zajištěno s vlastníkem pozemku, že k uvedenému účelu může využít cizí pozemek, resp. bude-li provádět stavbu odstavného a parkovacího stání, musí disponovat příslušným souhlasem vlastníka pozemku. Pokud bude odstavné a parkovací stání představovat stavbu, pak bude potřeba posuzovat, zda se bude umisťovat v intravilánu, event. zda se nejedná o stavbu provedenou či prováděnou bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním.

Jestliže v rámci odvolacího řízení shledal odvolací orgán za opodstatněné vyžádat si součinnost orgánu územního plánování druhého stupně, tak na základě jeho žádosti mu byl předložen přípis Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, oddělení územního plánování, č. j.: KUJCK 11162/2021 ze dne 13. 2. 2021, sp. zn.: OREG 11061/2021/heste SO, ve věci: „Posouzení souladu záměru "Novostavba rodinného domu k. ú. Kubova Huť p. č. 32/15" s platnou územně plánovací dokumentací". Odvolací orgán tento přípis zahrnul mezi podklady pro rozhodnutí ve věci odvolání proti rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 37726/20-STE s tím, že bude rozhodnuto na základě spisového materiálu správního orgánu prvního stupně doplněného o uvedený přípis. Protože odvolací orgán neshledal nutnost svolávat ústní jednání, popř. spojené s místním šetřením, tak oznámil účastníkům odvolacího řízení v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, že mají možnost se seznámit s veškerými shromážděnými podklady pro rozhodnutí o odvolání a současně je vyzval k uplatnění jejich práva vyjádřit se k nim. Z toho důvodu odvolací orgán stanovil v opatření ze dne 16. 2. 2021, do kdy se mohou účastníci odvolacího řízení seznámit se všemi shromážděnými podklady pro rozhodnutí s tím, že k podkladům rozhodnutí se mohli vyjádřit do doby vydání rozhodnutí ve věci. V reakci na to pak obdržel vyjádření datované dnem 6. 3. 2021, kterým MUDr. Jaroslava Brázdová reagovala na přípis č. j.: KUJCK 11162/2021 ze dne 13. 2. 2021. Toto vyjádření bylo krajskému úřadu doručeno současně s přílohou, která byla označena jako „stížnost“ ve věci provedeného posouzení ze dne 13. 2. 2021, když tato stížnost byla adresována k rukám vedoucí oddělení územního plánování, odboru regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, Krajského úřadu Jihočeského kraje, Ing. Věry Třískové, které byla samostatně stížnost rovněž doručena. Zmíněné vyjádření bylo pak přílohou dalšího samostatného podání označeného jako stížnost, jež bylo adresováno Ing. Luboši Průchovi, vedoucímu odboru regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Jihočeského kraje, přičemž vyhotovení vyjádření bylo přílohou i další stížnosti, a to adresované JUDr. Milanu Kučerovi, řediteli Krajského úřadu Jihočeského kraje. Ve stížnosti bylo MUDr. Jaroslavou Brázdovou požadováno, aby uvedené posouzení bylo s ohledem na odmítnutí připojení se na síť technické infrastruktury ve vlastnictví obce Kubova Huť cit.: „opraveno, aby odpovídalo skutečnému stavu.“ Obsah vlastního vyjádření MUDr. Jaroslavy Brázdové datovaného dnem 6. 3. 2021 se přitom odvíjel od obsahu odvolání obce Kubova Huť ze dne 23. 9. 2020, když žadatelka opakovaně uváděla skutečnosti týkající se toho, že zvolila individuální řešení – vrtanou studnu a žumpu, což podle ní není v rozporu s dotčenými zákony. Přitom konstatovala, že to byl stavební úřad, kdo obec upozornil na nezákonný postup s ohledem na zákon č. 274/2001 Sb., a že je to odvolatel, kdo požaduje, aby povinnost plnit zákon, tedy napojení na technickou infrastrukturu, potvrdil soud. To označila za „extrémní nerespektování zákona“ s tím, že to může být důvodně považováno za zneužití pravomoci veřejného činitele. V dalším pak nesouhlasila s tím, že přípustnost jejího rodinného domu má být podmíněna připojením k sítím, čemuž se obec brání, přičemž provedené „posouzení“ má podporovat „nezákonnost postoj obce a Ing. Bürgera, který v celém sedmiletém řízení zcela toleruje protizákonný postoj obce, která nedodržuje zákonnou povinnost.“ Přitom prezentovala další výhrady k postupům odvolacího orgánu, a to i ve vazbě na jeho žádost o prodloužení lhůty pro rozhodnutí. Podle ní se má jednat o trvalou snahu Ing. Jiřího Bürgera o prodlužování řízení, aby se nemohla obrátit na správní soud, přičemž jmenovaná úřední osoba „porušování jejího práva obcí ve věci připojení se k sítím zcela ignoruje“, když požadavek garáže a parkovací plochy splnila a jmenovaný hledá záminku, aby rozhodnutí z 9. 9. 2020 mohl zrušit, což označila za neobjektivní a diskriminační přístup. Dále pak se vyjadřovala k regulativům uváděným v posouzení s tím, že pozemek p. č. 32/15 je bez územního plánu, tudíž na něj nelze uplatňovat jakákoliv pravidla či předpisy z územního plánu, a že záměr stavby rodinného domu není v kolizi se ZÚR. Vzhledem k uvedenému žádala, aby přezkoumávané rozhodnutí z 9. 9. 2020 bylo potvrzeno a odvolání zamítnuta, poté cit.: „co bude Posouzení pro své částečné pochybení opraveno“.

Pokud se týká obsahu uvedeného vyjádření MUDr. Jaroslavy Brázdové, tak odvolací orgán bezprostředně konstatuje, že po vlastním vyhodnocení stavu věci nebude iniciovat změnu „posouzení“ č. j.: KUJCK 11162/2021 ze dne 13. 2. 2021 vypracovaného oddělením územního plánování odboru regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu krajského úřadu. Posouzení souladu záměru žadatele dle § 90 písm. a) až e) stavebního zákona totiž činí v celém rozsahu stavební úřad, nikoliv orgán územního plánování, a to jak prvního stupně, tak druhého stupně. Co se týče dalších skutečností obsažených ve vyjádření, tak ohledně připojení navrhované stavby na veřejnou technickou infrastrukturu i ohledně dopravního napojení na

pozemní komunikaci odkazuje odvolací orgán na výše uvedené, přičemž v rámci odvolacího řízení nelze požadovat ani po úřadu územního plánování druhého stupně adekvátní dořešení všech požadavků. Je to účastník řízení, zde tedy žadatelka, kdo měl možnost využít náležité prostředky k jím požadované nápravě. Navíc odvolací orgán není kompetentní k posuzování postupů obce při odmítavém stanovisku ohledně napojení stavby na přilehlý obecní vodovod a kanalizaci. V souladu s § 2 odst. 2 správního řádu uplatňuje správní orgán svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena. Co se týče ve vyjádření zmiňovaného soudního řízení vedeného u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod č. j.: 51A 40/2016, tak správní spis neobsahuje žádné doklady s tímto související. Odvolacímu orgánu je toliko známo, viz odůvodnění rozsudku krajského soudu č. j.: 51A 60/2016 - 38 ze dne 10. 4. 2016, že pod sp. zn.: 51A 40/2016 u Krajského soudu v Českých Budějovicích probíhalo posuzování návrhu MUDr. Jaroslavy Brázdové na zrušení opatření obecné povahy, kterým byl vydán Územní plán Obce Kubova Huť. Jestliže MUDr. Jaroslava Brázdová k vyjádření přikládala samostatné podání označené jako „stížnost“, jejíž obsah víceméně vychází z „přůvodního“ vyjádření zaslání odvolacímu orgánu, tak je nutné upozornit, že v souladu s § 175 odst. 1 správního řádu mají dotčené osoby právo obracet se na správní orgány se stížnostmi proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu, neposkytuje-li tento zákon jiný prostředek ochrany. Tedy pokud účastník řízení v rámci odvolacího řízení neuvádí argumenty ohledně nevhodného chování úředních osob, pak jeho podání prezentované jako stížnost nepředstavuje v odvolacím řízení adekvátní prostředek ochrany účastníka řízení, a s věcnými argumenty uvedenými ve „stížnosti“ se de facto musí vypořádat odvolací orgán v probíhajícím odvolacím řízení.

Pokud se týká skutečností, které žadatelka ve vyjádření uvedla ohledně počínání oprávněné úřední osoby, která provádí předmětné odvolací řízení, pro něž byl založen spis sp. zn.: OREG/143978/2020/jibu, tj. Ing. Jiřího Bürgera, tak jednak je důvodné zmínit, viz výše, že v rámci třetího projednání věci bylo usnesením č. j.: KUJCK 76149/2017 ze dne 19. 6. 2017 ředitelem Krajského úřadu Jihočeského kraje rozhodnuto mj. o tom, že Ing. Jiří Bürger není vyloučen z úkonů odvolacího orgánu ve správním řízení o odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu č. j.: VÚP 9290/16-KLI-5527/14 ze dne 28. 4. 2016, a že opakovaně namítaný nesprávný úřední postup není námitkou automaticky zakládající možnou podjatost. K tomu odvolací orgán odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2007, č. j.: 8 As 28/2005 - 120 (dostupný na <http://www.nssoud.cz>): „Aplikace práva ze strany správního orgánu může být sice shledána jako nesprávná, nicméně obranou proti nesprávné aplikaci práva není námitka podjatosti, ale procesním předpisem předvídaný opravný prostředek. Zákon proto vylučuje, aby důvodem ‚kvalifikované‘ pochybnosti o nepodjatosti pracovníků nebo členů správního orgánu mohly být okolnosti, které spočívají v jejich postupu v řízení v projednávané věci. V postupu správního orgánu se při projednávání a rozhodování konkrétní věci totiž projevuje samotný výkon veřejné správy, a jak již bylo řečeno, tyto okolnosti samy o sobě nemohou zakládat pochybnosti o nepodjatosti.“ I proto v rámci předmětného odvolacího řízení nebylo „znova“ rozhodováno usnesením o podjatosti Ing. Jiřího Bürgera, přičemž lze dodat, že účastník řízení musí oznámit skutečnosti mající vliv na podjatost osoby, jakmile se o nich dozví, nikoliv např. až v době, kdy má za to, že se řízení nebude vyvíjet podle jeho představ.

Co se týče vlastního rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 37726/20-STE, tak to sice bylo vydáno v příslušné formě a má náležitosti určené § 68 správního řádu, avšak tento fakt nepostačoval pro jiné rozhodnutí odvolacího orgánu, než jak je výše uvedeno. Odvolací orgán dospěl k závěru, že odůvodnění rozhodnutí nenaplnuje požadavky § 68 odst. 3 správního řádu tak, aby představovalo dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. V odůvodnění odvolací orgán postrádal uvedení náležitých důvodů výroku, tedy přezkoumatelné správní úvahy, kterými se stavební úřad řídil při hodnocení věci, při výkladu právních předpisů a zejména pak při vypořádání podaných námitek, když při posouzení důvodnosti námitek je třeba vycházet ze skutečností vyplývajících ze správního spisu. Jak bylo výše opakovaně uváděno, tak postup stavebního úřadu nelze hodnotit tak, že by naplnil § 3 správního řádu, tj. že by deklaroval skutečnosti, které vychází ze stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu, který je nezbytný pro řádné provedení územního řízení.

Posouzení správnosti napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v předaných odvoláních v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu:

Co se týče odvolacích námitek uvedených v odvolání obce ze dne 23. 9. 2020, tak je vhodné poznamenat, že některé vycházejí již z odvolání obce ze dne 4. 12. 2017 proti územnímu rozhodnutí č. j.: MUVPK-VÚP 34799/17-KLI-5527/14 ze dne 16. 11. 2017, spis. zn.: 5527/2014, vydanému v předchozím projednání věci. Jestliže byla v odvolání obce Kubova Huť namítána znova možná podjatost oprávněné úřední osoby provádějící úkony stavebního úřadu v územním řízení i vedoucího stavebního úřadu – viz bod II., písm. g) odvolání ze dne 23. 9. 2020, tak odvolací orgán se jí opakovaně zabýval. K tomu poznamenává, že

správní spis mu byl předložen s tím, že vedoucí odboru výstavby a územního plánování Ing. Robert Pročka usnesením č. j.: MUVPK-VÚP 48953/20-PRO ze dne 2. 11. 2020 rozhodl, že úřední osoba Marcela Štěrbová není vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci v územním řízení vedeném pod spis. zn.: 4340/2020, přičemž ve spise byly tajemníkem Městského úřadu Vimperk uvedeny důvody, proč již nerozhodoval o podjatosti Ing. Václava Kokšteina, který byl v době vydání přezkoumávaného rozhodnutí vedoucím odboru výstavby a územního plánování. Další připomínka se týká toho, že tajemník Městského úřadu Vimperk v rámci předchozího projednání věci rozhodl usnesením č. j.: MUVPK-KS 1435/18-LAC ze dne 10. 1. 2018 tak, že úřední osoby Ing. Vlasta Klimová a Ing. Václav Kokštein nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodování ve věci vedené MěÚ Vimperk, odborem výstavby a územního plánování, pod č. j.: MUVPK 34799/17-KLI-5527/14 (což bylo původní označení spisu, pod kterou bylo stavebním úřadem rozhodováno o žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby, která byla podána dne 24. 11. 2014). Jestliže se odvolací orgán aktuálně vznesenou námitkou podjatosti zabýval, tak opět aniž by sám rozhodoval usnesením o námitce podjatosti úřední osoby podřízeného správního orgánu. Tedy námitku přezkoumal z hlediska případného vlivu na zákonnost a věcnou správnost přezkoumávaného rozhodnutí. Odvolací orgán po prověření stavu věci neshledal žádné skutečnosti, na základě kterých by měl důvodně konstatovat, že řízení předcházející vydání územního rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 37726/20-STE prováděly osoby, které měly být vyloučeny z projednávání věci kvůli podjatosti, když podané odvolání ani původní námitku podjatosti nijak dále nerozvíjí. Fakt, že správní orgán v prováděném řízení směřuje k jinému závěru, než navrhoval účastník řízení, nelze pokládat za projev podjatosti (viz výše) a rovněž nepředstavuje porušení základních zásad činnosti správních orgánů vyplývající z § 7 odst. 1 správního řádu, tedy že dotčené osoby mají při uplatňování svých procesních práv rovné postavení a že správní orgán postupuje vůči dotčeným osobám nestranně.

Pokud se týká důvodů odvolání, které se týkaly stavebním úřadem provedeného posouzení záměru s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, včetně vypořádání k tomu uplatněných námitek - viz bod II., písm. g) odvolání ze dne 23. 9. 2020, tak odvolací orgán odkazuje na již výše uvedené. Odvolací orgán k tomu dodává, že předmětem přezkumu v rámci odvolacího řízení byl výlučně postup stavebního úřadu v rámci územního řízení ukončeného v prvním stupni rozhodnutím ze dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 37726/20-STE. Jestliže obec vytýká stavebnímu úřadu, jak se vypořádal s jejími námitkami, tak přezkoumávané rozhodnutí není nezákonné proto, že v něm tyto námitky nebyly zohledněny tak, že by jim bylo vyhověno. Nelze ani bez dalšího konstatovat, že stavební úřad neposoudil řádně a objektivně podklady pro své rozhodnutí a že nešetřil práva účastníka řízení, jakož i jeho oprávněné zájmy, anebo že vydal nezákonné rozhodnutí. Úkolem stavebního úřadu je vypořádat uplatněné námitky účastníků územního řízení mj. i z toho pohledu, aby bylo možné dospět k závěru, že umístěnou stavbou nedojde k přímému dotčení vlastnických či jiných věcných práv účastníků řízení, anebo k takovému dotčení sice dojde, avšak neděje se tak nad míru přiměřenou poměrům, a tudíž účastníci řízení jsou povinni tuto skutečnost z hlediska soukromoprávního či veřejnoprávního strpět. Stavebnímu úřadu nepřísluší přezkoumávat skutečnosti, které překračují rámec územního rozhodování, přičemž v souladu s § 89 odst. 4 stavebního zákona obec uplatňuje v územním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Ze spisového materiálu je evidentní, že takové námitky obec uplatnila, načež bylo úkolem stavebního úřadu tyto námitky vypořádat. Ohledně vlastního vypořádání námitek odvolací orgán odkazuje na již výše uvedené. S ohledem na stylizaci a podrobnosti odvolacích námitek uvedených obcí přitom odvolací orgán upozorňuje, že v souladu s § 82 odst. 4 správního řádu se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Jak bylo již zmíněno, tak odvolací orgán se seznámil se stavem ohledně pořizování Změny č. 1 územního plánu Kubova Huť, přičemž závěr toho byl, že zatím nebyla schválena, tedy není účinná.

Ohledně vypořádání se s doklady, jež předložila obec Kubova Huť, tedy se stanoviskem vypracovaným Ing. Mgr. Akad. arch. Ivo Kramlem, Ars Fabrica, s. r. o., ze dne 6. 11. 2017, a posudkem vypracovaným Ing. arch. Irenou Královou, Asociace pro územní plánování a urbanismus České republiky, ze dne 11. 9. 2017, odvolací orgán opakovaně poznamenává, že oba tyto podklady se zabývají především zařazením pozemku p. č. 32/15 do funkční plochy ozn. jako veřejné prostranství, tedy mimo rámec projednávané věci. Pakliže se oba řešitelé v předaných podkladech zabývali i zástavbou pozemku p. č. 32/15, tak odvolací orgán shledal, že odvolávající se obec skutečnosti z těchto podkladů převzala do svých podání i do předmětného odvolání. Stavební úřad se s oběma „podklady“ v odůvodnění vypořádal, a proto není na místě názor obce, že se s nimi nijak nevyrovnal. Co se týče „samotné“ námitky ohledně zachování urbanistických hodnot území, která podle obce z uvedených posudků vyplývá, tak rovněž nelze konstatovat, že by stavební úřad toto opomněl. Co se týče obsahu obou podkladů, tak odvolací orgán dodává, že z obou mj. vyplývá, že k vymezení p. p. č. 32/15,

coby veřejného prostranství, by mělo dojít v dohodě s vlastníkem tohoto pozemku, což však nebylo předmětem rozhodování o předmětné žádosti.

Ohledně odvolací námitky ozn. „Porušení práva obce Kubova Huť na samosprávu.“ - viz bod II., písm. b) odvolání ze dne 23. 9. 2020, odvolací orgán opakuje, že v souladu s § 89 odst. 4 stavebního zákona obec uplatňuje v územním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Jak již bylo zmíněno, tak obec takové námitky uplatnila a stavebním úřadě je vypořádal. To, jaké bude obec námitky podávat, záleží na její úvaze, přičemž stav při pořizování Změny č. 1 Územního plánu Kubova Huť bylo nutné sledovat vzhledem k tomu, jestli aktuální fáze procesu pořizování územního plánu není důvodem pro přerušení územního řízení pro předběžnou otázku podle § 57 správního řádu. Tedy pokud nebyl doposud ukončen proces pořízení Změny č. 1 uvedeného územního plánu, tak obci jako účastníkovi územního řízení nic nebrání, uplatňovat námitky spojené s tím, jak má být zájmové území funkčně řešeno v novém územním plánu, přičemž proces následného vypořádání takové námitky nelze automaticky hodnotit jako porušení práva na samosprávu obci ve smyslu čl. 100 odst. 1 Ústavy, když v souladu s čl. 101 odst. 4 Ústavy stát může zasahovat do činnosti územních samosprávních celků, vyžaduje-li to ochrana zákona, a to způsobem stanoveným zákonem.

Pokud se týká obcí vytýkaného nesprávné užití § 87 odst. 2 a § 90 stavebního zákona a § 21 vyhlášky č. 501/2006 Sb. - viz bod II., písm. c) odvolání ze dne 23. 9. 2020, tak odvolací orgán víceméně opakuje, že v důsledku rozhodnutí č. j.: KUJCK 154220/2016 ze dne 9. 12. 2016 došlo ke zrušení části Územního plánu Kubova Huť související s vymezení plochy veřejného prostranství označené indexem P-05 na ploše zahrnující p. p. č. 32/15. Ust. § 87 stavebního zákona určuje postup stavebního úřadu při zahájení územního řízení s ohledem na konkrétní stav věci, tedy nedeklaruje existenci či platnost územně plánovací dokumentace. To znamená, že na uvedeném postupem dotčené území bylo nahlíženo jako na území bez územního plánu, byť pro území sousední – okolní byla zachována platnost Územního plánu Kubova Huť. Pokud se týká posouzení záměru podle § 90 stavebního zákona, odkazuje odvolací orgán na výše uvedené s tím, že polemiku ohledně aplikace pojmu „proluka“ uvedenou v odvolání považuje za zavádějící, neboť pozemek p. č. 32/15 nelze kvalifikovat jako proluku, protože stavba na něm umístěvaná nesouvisí – nedoplňuje žádnou okolní stávající, či zamyšlenou, souvislou zástavbu.

I ohledně důvodů podání odvolání, že „záměr vybočuje ze zastavěného území obce – rozpor vyhovění žádosti s § 18 odst. 5 a § 188a stavebního zákona“ - viz bod II., písm. d) odvolání ze dne 23. 9. 2020, odvolací orgán odkazuje na již uvedené, kde se zabíral tím, že projednávané řešení záměru spočívá v existenci parkovacího a odstavného stání mimo stavební pozemek. Rovněž k faktu, že navrhovaná stavba je umístěna na pozemku, který není napojen na pozemní komunikace - viz bod II., písm. e) odvolání obce, se odvolací orgán výše vyjadřoval. Pokud se týká odvolací námitky, že „řešení zásobování stavby vodou a odkanalizování stavby je v rozporu se závaznými regulativy ÚP“, tak i k tomu se odvolací orgán již výše vyjadřoval. S ohledem na stylizaci odvolací námitky odvolací orgán opakuje, že v souladu s § 8 odst. 5 zákona č. 274/2001 Sb., vlastník vodovodu nebo kanalizace, popřípadě provozovatel, pokud je k tomu vlastníkem zmocněn, je povinen umožnit připojení na vodovod nebo kanalizaci a dodávat pitnou vodu nebo odvádět odpadní vody a čistit odpadní vody, pokud to umožňují kapacitní a technické možnosti těchto zařízení. Jelikož součástí spisu není doklad obce či provozovatel technické infrastruktury, který by takové odmítnutí obsahoval, bylo stavebnímu úřadu vytknuto, že de facto „jen“ na základě přípisu obce ze dne 22. 9. 2014 akceptoval uvedené „náhradní“ řešení.

Co se týče návrhu obce Kubova Huť, aby odvolací orgán event. rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020 č. j.: MUVPK-VÚP 37726/20-STE změnil tak, že předmětná žádost se zamítá, tak odvolací orgán tento návrh nevyslyšel. Přezkoumávané rozhodnutí tedy opět zrušil a věc vrátil k novému projednání stavebnímu úřadu s tím, že žadatelka by měla mít možnost žádost ve smyslu výše uvedeného doplnit – upravit, neboť by mělo být v jejím zájmu dořešit všechny sporné záležitosti.

Pokud se týká odvolání Ing. Jiřího Caise datovaného dnem 23. 9. 2020, tak odvolací orgán považuje za důvodné toliko odkázat na již výše uvedené, neboť toto odvolání neobsahovalo žádné další odvolací námitky, než ty obsažené v odvolání obce ze dne 23. 9. 2020.

Stavební úřad je při novém projednání věci vázán tímto právním názorem odvolacího správního orgánu:

Tedy poté, co rozhodnutí odvolacího orgánu nabude právní moci a spisový materiál bude vrácen zpět stavebnímu úřadu, bude tento povinen celou věc opakovaně projednat s tím, že bude nezbytné, aby se vyvaroval pochybení výše uvedených. V novém projednání věci bude nutné vzít v potaz, jak vymezuje stavbou dotčené území vydaná územně plánovací dokumentace (jak je výše uvedeno), přičemž stavební úřad musí náležitě posoudit splnění požadavků prováděcích vyhlášek stavebního zákona. K tomu bude nezbytné umožnit žadatelce odstranit nedostatky žádosti, a to včetně jejích příloh. Tedy v rámci nového projednání věci bude

nutné vyzvat stavebníka i k „upravení“ předložené dokumentace tak, aby tvořila celek, přičemž pro řádné posouzení věci je zásadní, že údaje obsažené v předložené dokumentaci odpovídají projednávanému záměru. Projednávané řešení musí být podloženo adekvátními podklady, které musí být součástí správního spisu.

V rámci nového projednání musí stavební úřad postupovat tak, aby nebyly porušeny základní zásady činnosti správních orgánů a aby před vydáním rozhodnutí ve věci mohli účastníci řízení reagovat na ukončení dokazování, tedy aby jim stavební úřad umožnil seznámit se se všemi shromážděnými podklady a vyzval je, aby se k nim vyjádřili. Na základě řádně definovaného stavu věci stavební úřad posoudí stav věci z hlediska splnění požadavků platných právních předpisů s tím, že své závěry, včetně úvah, na jejichž základě k nim dospěl, uvede přezkoumatelným způsobem v části odůvodnění svého rozhodnutí. Výrok rozhodnutí vydaného na závěr řízení totiž musí mít dostatečnou oporu ve svém odůvodnění, které musí mj. obsahovat důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, jakými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení účastníků:

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. Luboš Průcha

vedoucí odboru regionálního rozvoje,
územního plánování a stavebního řádu

Toto rozhodnutí musí být s ohledem na § 87 odst. 2 stavebního zákona oznámeno veřejnou vyhláškou, která musí být vyvěšena nejméně po dobu 15 dnů na úřední desce Krajského úřadu Jihočeského kraje, Městského úřadu Vimperk a Obecního úřadu Kubova Huť, a dále zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup (§ 25 odst. 2 správního řádu).

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup od do

Razítko, podpis orgánu, který potvrzuje zveřejnění oznámení.

Rozdělovník:

Obdrží se žádosti o zveřejnění na úřední desce po dobu 15 dnů, vyznačení data vyvěšení a sejmutí, a současně o zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup a vrácení zpět:

- Krajský úřad - Jihočeský kraj, odbor kancelář ředitele, U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice
- Městský úřad Vimperk, odbor hospodářský a bytový, Steinbrenerova 6/2, 385 17 Vimperk
- Obecní úřad Kubova Huť, Kubova Huť 22, 385 01 Vimperk

Doručí se:

• **Jednotlivě účastníkům odvolacího řízení:**

- MUDr. Otakar Brázda, CSc., Nad Ondřejovem 992/18, 140 00 Praha 4-Podolí, zast. MUDr. Jaroslavy Brázdové, bytem Nad Ondřejovem 992/18, 140 00 Praha 4-Podolí
- Obec Kubova Huť, Kubova Huť 22, 385 01 Vimperk
- Ing. Jiří Cais, Pivovarská 111/28, 385 01 Vimperk, doručovací adresa: Kubova Huť 63, 385 01 Vimperk
- Ing. Veronika Caisová, Mba, Jírovčova 1634/16, 370 01 České Budějovice, doručovací adresa: Pivovarská 111/28, 385 01 Vimperk
- EG.D, a.s. Lidická 1873/36, Černá Pole, 602 00 Brno
- Miriam Pelcová, Kubova Huť 19, 385 01 Vimperk
- Lesy České republiky, s.p., Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové

• **Na vědomí:**

- Městský úřad Vimperk, odbor výstavby a územního plánování, Steinbrenerova 6/2, 385 17 Vimperk